

செந்தமிழ்.

தொகுதி-உசா.] பிரபவஸூ பங்குனிமீ [பகுதி-நூ.
Vol. XXVI. March-April-1928. No. 5.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரக் குறிப்பு.

தமிழ் லெக்ஸிகனாபீஸ் உதவிப்பதிப்பாசிரியர்

ப்ருஹ்மஸ்ரீ P. S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி (M.A., L.T.,) அவர்கள்

எழுதுவது.

[கரு-ஆம்பக்கத்தோடர்ச்சி]

40-வது சுட்டுழைத லாகிய காரணக் கிளவியுத்

சூத்திரம். சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் சேறியத் தோன்றும்.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள்:—

உரையாசிரியர்:—மேற் சுட்டுப்பெயர் இயற்பெயரின்வழியே கிளக்க எனப்பட்டதுபோலச், சுட்டுழைதலாகிய காரணப்பெயரையும் இயற் பெயர்க்குவழியே வைத்துச் சொல்லுக. (முதற்சூத்திரம் பொருள் வழிவந்தது; இது பொருளது குணத்துவழி வந்தது.)

சேனாவரையர்:—சுட்டைமுதலாகவுடைய காரணப்பொருண் மையை உணர்த்துஞ்சொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயர்போலத் தன்னுற் சுட்டப் படும்பொருளையுணர்த்துஞ் சொற்குப்பின் கிளக்கப்படும். (சுட்டு முதலாகியகாரணக்கிளவி உருபேற்றுநின்ற சுட்டுமுதற்பெயரோடொப்பு தோ ரிடைச்சொல்.)

நச்சினார்க்கினியர்:—சுட்டுப்பெயர்முதலாகியகாரணப்பொருண்மையை உணர்த்துஞ் சொல்லும், உம்மையாற் காரணமின்றிவருஞ்சுட்டுப் பெயரும் சுட்டுப்பெயர்போலத் தன்னுற் சுட்டப்படும்தொழிலை உணர்த்துஞ் சொற்குப்பின் கிளக்கப்படும்.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினூக்கினியர் இம்மூவரும் இச் சூத்திரத்துக்கு, 'சாத்தன் கையெழுத்துமாறுவல்லன், அதனால் தந்தையுவக்கும்' என்பதனையே முக்கியவுதாரணமாகக் கூறியுள்ளனர். ஆனால், அங்கு அதனால் என்பதை உரையாசிரியர் பெயர்ச்சொல் லென்றும், மற்ற இருவரும் இடைச்சொல்லென்றும் கொண்டனர். 'சாத்தன் வந்தான். அஃ தாசர்க்குத் துப்பாயிற்று', 'கிழவன் பிரிந்தான், அதனைக் கிழத்தி யுணர்ந்திலன்' என்ற உதாரணங்களில் — அஃது, அதனை முதலிய சொற்கள் முற்கூறப்பட்ட தொடர்மொழிப்பொருளை யுணர்த்திநிற்பதைச் சேனாவரையர் தன்னினமுடித்தலாற்கொண்டார். நச்சினூக்கினியர் உம்மையாற் கொண்டார். உரையாசிரியர் அவற்றைக் கூறவில்லை. ஆதலால், சூத்திரத்திலுள்ள சுட்டுமுத்தலாகிய காரணக்கிளவி என்பதற்குப் பொருள் உரையாசிரியர் ஒருவாறுகவும், மற்றையிருவரும் ஒருவாறுகவும் கூறியுள்ளனர் என்பது விளங்கும்.

நச்சினூக்கினியர் உம்மையாற் சுட்டுப்பெயரைக்கொண்டமையால் முன்னர்ச் 'சுட்டுப்பெயர் முதலாகிய காரணப்பொருண்மையை உணர்த்துஞ்சொல்' என்னுமிடத்துச் சுட்டுப்பெயர் என்பது பொருந்தவில்லை. சுட்டை என்பதற்குப் பிரதியாக சுட்டுப்பெயர் என்று எழுதுவோர் தவறாக எழுதிவிட்டார்போலும்.

உரையாசிரியர் 'இது பொருளது குணத்துவழி வந்தது' என்பதைச் சேனாவரையர் 'சாத்தன் வந்தான்; அஃ தாசர்க்குத் துப்பாயிற்று என்றும், கிழவன் பிரிந்தான், அதனைக் கிழத்தி யுணர்ந்திலன் என்றும் எழுவாயாயும் ஏனைவேற்றுமையேற்றும் அச்சுட்டுப் பயின்றுவந்தலாற் பண்புமுதலாயினவற்றைச்சுட்டுஞ்சுட்டெனப் பொதுவகையாற்கூறது காரணக்கிளவியென ஒருசார்வேற்றுமைக்குரிய வாய்பாடுபற்றியோதுதல் குன்றக்கூறலாகலானும், சுட்டுப்பெயராயிற் சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவி யென்றும் சுட்டுப்பெயரியற்கையிற் செறியத்தோன்றும் என்றுங் கூறுதல் பொருந்தாமையானும் அது போலியுரையென்க' என்று மறுத்துள்ளார்.

சேனாவரையர் 'செய்யுட்கண் முன்னிற்றல் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க' என்றார். பரிமேலழகர், 'ஆக்கமுல் கேடு மதனால் வருகலாம், காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு' என்ற குறளின் உரையில்,

தொல்காப்பியச் சொல்லகரகக் குறிப்பு. ௧௭௭

‘செய்யுளாதலிற் சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது’ என்று காட்டியிருத்தல், மேற்கூறிய சேனாவரையர்கூற்றிற்கு ஏற்ற உதாரணமாதல் காண்க.

41-வது சிறப்பி னுகிய பெயர்நிலைக் கிளவீக்கித்
குத்திரம். மீயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள்:—

உரையாசிரியர்:—சிறப்புப்பெயரும் இயற்பெயரும் ஒருவற்கு உளவாயின், அவ்விடத்து அவ்வீனப் பெயர்கொடுக்குங்கால், அவன் சிறப்புப்பெயரை முன்கூறி, இயற்பெயரைப் பின்சூறுக.

சேனாவரையர்:—வினைக்கொருங்கியலும்வழிச் சிறப்பினுகியபெயர்க்கும் இயற்பெயரை உலகத்தார் முற்படக்கிளவார்; பிற்படக்கிளப்பர்.

நச்சினூர்க்கினியர்:—வினைக்கு ஒருங்கியலும்வழிச் சிறப்பினுகிய பெயராய்நின்றலையுடைய சொற்கும், உம்மையால் தவங் கல்வி குடி உறுப்பு முதலியவற்றான் ஆகிய சொற்கும், இயற்கைப்பெயராகிய சொல்லு உலகத்தார் முற்படக் கிளவார், பிற்படக்கிளப்பர்.

சேனாவரையரும், நச்சினூர்க்கினியரும் வினைக்கொருங்கியலும் என்பதை ஏற்புழிக்கோடலாற் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால் ஏனாதி நல்லுதடன் முதலிய உதாரணத்தில் வினையைக் காணோம்; அது தொக்குள் எதுபோலும். வினைக்கொருங்கியலும் என்பதற்கு 38-ஆவது சூத்திர வுரையில் ‘வினைக்கென்புழி அவ்விருபெயரும் ஒருவினைகோடலுந்தனித்தனி வினைகோடலுங் கொள்க’ என்று சேனாவரையர் கூறியுள்ளமையால், ஒருவினைகோடலுள்ள இச்சூத்திரத்தில் வினைக்கொருங்கியலும்வழி என்பது ஒருவாறு பொருந்தும். நச்சினூர்க்கினியர் அங்கு அச்சொல்லுக்கு ‘ஒன்றையென்றுகொள்ளாது இரண்டும் பிறிது வினைகோடற்கு ஒருங்கு சிகழுங் காலந்தோன்றுமாயின்’ என்று பொருள் கொடுத்தும் பிறிது வினைகோடலில்லாத இங்கு வினைக்கொருங்கியலும் என்பதைக்கொண்டது எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதும் ‘அவர யார்’ என்று ஒருவன் வினவ, ‘அவர் ஏனாதி நல்லுதடன்’ என்று விடையளித்தால் ‘ஏனாதி நல்லுதடன் வினைக்கொருங்கியலும்வழிவந்ததா என்பதும் ஆராயத்தக்கன.

சூத்திரத்தினைகண்ணுள்ள உம்மைக்கு மூவரும் ஒரேவிதமாகப் பொருள்கொண்டுள்ளனர்.

மாந்தக்கொங்கேனாதி முதலிய சொற்களில் இயற்பெயர்க்கிளவி முற்படக்கிளந்ததற்குச் சேனாவரையர் 'அவை தொகைச்சொல்லாகலான், அவற்றின்கண்ணதன்று இவ்வாராய்ச்சி' என்றார். இதற்குப் பிரமாணம் யாதோ? ஆசிரியர்காலத்தில் அவ்வாறு வழக்கில்லைபோலும்; பிற்காலத்து வழக்காகையால் 'கடிசொல் வில்லைக் காலத்துப் படினே' (தொல். சொல். 452) என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் கொள்ளப்படும் என்று நச்சினூர்க்கினியர் கூறியவாறே அவர் கூறியிருப்பின் நலம்.

42-வது ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்கிளவி சூத்திரம். தொழில்வேறு கிளப்பி னேன்றிட விலவே.

இச்சூத்திரத்தின்பொருள்:—

உரையாசிரியர்:—ஒருபொருளைக்கருதி வேறுவேறுபெயர் வருமெனின், அப்பெயர் வேறுவேறுதொழில்கோடற்குவரும்பெயரெல்லாஞ் சொல்லியபின்னைத் தொழில்கொடுக்க, அங்ஙனம் கொடுப்பவந்த பெயரெல்லாம் அதற்கு ஒன்றும்; அல்லாக்கால் அதற்கு ஒன்றிடனில். உ-ம். ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தான் வந்தான் என வரும்.

சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர்:—ஒருபொருளைக்குறித்து வந்த பலபெயர்ச்சொற்கள், ஒருதொழிலே முடிபாக்கூறாது பெயர்தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்தமுடிப்பின், ஒருபொருளானவா யொன்று. ஈண்டுத் தொழிலென்றது முடிக்குஞ்சொல்லை. ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான் என்னாது, ஆசிரியன் வந்தான், பேரூர்கிழான் உண்டான், செயிற்றியன் சென்றான், என வேறுவேறுதொழில்கிளந்தவழி, வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகாது வேறுய்த்தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

ஒருபொருளைக்குறிக்கும் பலசொற்கள் ஒரே தொழிலைக்கொண்டு முடிந்தால்தான் பொருந்தும் என்பதே உரையாசிரியர், சேனாவரையர் இருவருக்குக் கருத்து. ஆனால் உரையாசிரியர் கருத்தைப்பற்றி விதி முகமாகக் கூறுகின்றார்; சேனாவரையரோ சூத்திரப்போக்கையொட்டி எதிர்மறைமுகமாகக் கூறுகின்றார்.

பாடபேதம்:—இளம்பூரணத்தில் 'அப்பெயர் வேறுவேறுதொழில் கோடற்குவரும்பெயரெல்லாஞ்சொல்லியபின்னைத் தொழில்கொடுக்க'

என்றுளது. அஃது 'அப்பெயர் வேறுவேறுதொழில்கோடற்குவரும். அப்பெயரெல்லாஞ்சொல்லியபின்னைத் தொழில்கொடுக்க என்று 'வரும்' என்பதற்குப் பின் ஒரு முற்றுப்புள்ளியும், பெயரெல்லாம் என்பதற்குப் பிரதிபாக அப்பெயரெல்லாம் என்றும் 'எந்தைவருக.....' என்ற விடத்து, ஒருபொருண்மேலும் நிற்கும், மற்றையதாயின் ஒருபொருட்கே திரிபுபடாது ஒன்றும்' என்றவிடத்து 'நிற்கும்' என்பதற்குப்பின் ';' என்ற ஒருகுறியும் இருப்பின் எளிதாக அந்நுவயித்துப் பொருள் பயக்குமெனத் தோன்றுகின்றது.

43-வது தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென் குத்திரம், மெண்ணுவழி மருங்கின் வீரவுதல் வரையார்.

இச்சூத்திரத்திற்குப்பொருள் உரையாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சி னார்க்கினியர் மூவருக்கும் ஒன்றே. ஆனால் உரையாசிரியர் மருங்கு என்ற மிகையான், "நீயும் நிற்படைக்கலமுஞ் சாறீர், அவனும் தன் படைக் கலமுஞ் சாறும், எனவும் வருதல் கொள்க" என்கிறார். சேனாவரையர் 45வதுசூத்திரவுரையில் "நீயும் நிற்படைக்கலமுஞ் சாறீர்" என்பதை அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க" என்கிறார்.

இச்சூத்திரத்தால் வினையொடுத்துச் சொல்லும்வழி தன்மைச் சொல்லோடு அஃறிணைக் கிளவியையும் சேர்த்துச் சொல்லுதல் தவறன்று என்பது மாத்திரம் கூறப்படுகின்றது. சேர்த்துச்சொல்லுமிடத்துத் தன்மைப்பன்மைமுற்றுக்கொடுத்தல் 'பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி—யெண்ணியன் மருங்கிற் நிரிபவை யுளவே (தொல். சொல். 209) என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விதிக்கப்படும்.

44வது ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல் குத்திரம் லொருமைக் கல்ல தெண்ணுழறை நீல்லாது.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள்.—

உரையாசிரியர்:—ஒருமை எண்ணின் பொதுப்பிரிபாற்சொல் என்பது—ஒர் • எண்ணாய், இரண்டுபாற்கும் பொதுவாய், ஒருவன் ஒருத்தி எனப் பிரிந்து நின்று, பால்வேறுபவேதாயிற்று; அஃது யாதோவெனின், ஒருவர் என்பது. அஃது இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்பினும், ஒருவர் இருவர் என்று எண்ணும்பொழுதாயின் ஒருபாற்கே

உரித்தாம். — (அப்பொதுமையிற் பிரிந்த பாற்சொல் ஒருவன் ஒருத்தி என்பது: அவை தத்தம் ஒருமைவிளங்கிநிற்குந்துணையல்லது அப் பால்மேல் எண்ணு முறையோடா என்பது).

சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர்:—ஒருமையெண்ணினையுணர்த்தும் பொதுப்பிரிபாற்சொல்லாகிய ஒருவன் ஒருத்தியென்னுஞ்சொற்கள், ஒருமைக்கண்ணல்லது இருமைமுதலாகிய எண்ணு முறைக்கணில்லா என்றவாறு; எனவே, பொதுப்பிரியாப்பாற்சொல்லாகிய ஒருவரென்னுஞ்சொல் இருவர் மூவரென எண்ணுமுறைக்கண்ணுநிற்குமென்பதாம்.

உரையாசிரியர் முதலிற்கூறிய உரைப்படி 'ஒருவர்' என்பது ஆணையெண்ணும்போது ஆண்பால், பெண்ணையெண்ணும்போது பெண்பால் என்பது. சேனாவரையர் நச்சினூர்க்கினியர் மதப்படி ஒருவன் ஒருத்தி என்று ஆண்பால்விசுதி பெண்பால்விசுதி ஒருமையெண்ணில் வருமேயொழிய, இருமை முதலான எண்களில் வாரா என்பது. உரையாசிரியர் முதலிற்கூறிய பொருளைவிடச் சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர் கூறும்பொருள் சூத்திரத்தின்படி எளிதாகப் புலப்படுகின்றது.

இளம்பூரணத்திற் 'பொதுப்பிரிபாற்சொல் என்பது ஒருவர் என்பது' என்று காணப்படும் உரைக்கூற்று முன்னோர் கூறிவந்த தென்றும் அது தமக்கு இனிதாகத்தோன்றாமையால், உரையாசிரியர் அதனைவிட்டுப் பிறகு அப்பொதுமையிற் பிரிந்தபாற்சொல் ஒருவன் ஒருத்தி என்பது முதலவாகக் கூறுகிறார் என்றும் கொள்ளத்தகும். இவ்வரையையே சேனாவரையர் நச்சினூர்க்கினியர் கொண்டனரென்க.

45-வது சூத்திரம்.—வியங்கோ ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வரையார்.

இச்சூத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர் மூவரும் 'விபங்கோளோடுகாடந மெண்ணுப்பெயர் திணைவிரய வருதல் வரையார்' என்று ஒரேவிதமாகப் பொருள்கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் எவ்வாறு இச்சூத்திரம் வழுவமைக்கின்றது என்பதில் உரையாசிரியருக்கும் சேனாவரையருக்கும் மதம் வேறு; நச்சினூர்க்கினியர் சேனாவரையர்மதத்தையே கைப்பற்றியுள்ளார்.

உரையாசிரியர்:—‘ஆவும் ஆயனும் செல்க’ என்ற பிரயோகம் இன்மல்லதனோடு எண்ணினமையின் வழுவாயிற்று. இனி ‘ஆவும் ஆயனும் செல்க’ என்றவிடத்துச் ‘செல்க’ என்னும் வியக்கோள்வினை இருதிணைக்கும் முடிபு ஏற்றமையின் திணைவழுவமைதியாம்.

சேனுவரையர்:—(செல்க என்பது) இருதிணைப்பொருட்டுமுரித்தேனும், ஒருதிணைப்பொருளைச்சொல்லுதற்கண் இருதிணைப்பொருளுமுணர்த்தாமையின், ஒருதிணையேயுணர்த்தல்வேண்டும்; ஒருதிணையுணர்த்தியவழி ஏனைத்திணைப்பெயரோடு இயையாமையிற் நினைவழுவாம், அதனானமைக்கல்வேண்டுமென்பது.

உரையாசிரியர்மதத்தை மூன்றுகாரணங்களாற் சேனுவரையர் மறுத்துள்ளார்:—(1) திணைவேறுபாடுண்டேனும் யானு மென்னென்கமும் என்புழி வினைமுதலுங் கருநியுமாகிய இயையும் ஆவு மாயனும் என்புழி மேய்ப்பானும் மேய்க்கப்படுவனவுமாகிய இயையு முண்மையான் உடனெண்ணப்படுதல். (2) யானே தேர் குதிரை காலா ளெறிந்தான் என முன்னர் உதாரணங்காட்டுதல். (3) ‘எண்ணுத்திணைவிரவுப்பெயரற்றிணை முடிபின்’ என்று ஆசிரியரே கூறுதல்.

46-வது சூத்திரம், வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார்.

இச்சூத்திரத்திற்கு மூவரும் ஒரேபொருள் உணர்த்தியுள்ளனர். உதாரணத்தில் உரையாசிரியரும், சேனுவரையரும் ஆயினார் என்றதைப் பொதுவினையாகவும், சேனுவரையர் மிசைந்தார் என்றதைப் பொதுவினையாகவும் கொண்டதை நச்சினூர்க்கினியர் மறுத்து அவற்றிற்குப் பிரதியாக உண்டார் என்பதைக்கூறி அதற்குமேற்கோளாக ‘உண்டற் சூரிய வல்லாப் பொருளை—யுண்டன போலக் கூறலு மாயே’ என்ற பொருளியற்சூத்திரத்தைக் காட்டியுள்ளார். அவர் மறுப்பிற்காட்டியுள்ள ‘மூங்கின் மிசைந்த முழங்கா ளிரும்பிடி’ முதலியவற்றிற் பொதுவினையான மிசைதல் சிறப்புப்பொருளில் வந்தது என்று கொண்டாற் சூற்றம் ஏற்படாது.

பாடபேதம்:—ஒருவினை என்றதற்சுப் பிரதியாக *ஒருஉவினை என்ற பாடபேதம் உளது என்று உரையாசிரியர் உரையால் வெளியாகின்றது.

*ஒருஉதல் என்பதற்கு நீங்குதல் என்று உரையாசிரியர் பொருள்கொடுத்துள்ளார்.

50-வது பேரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லா
குத்திரம். மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இச்சூத்திரத்திற்கு மூவரும் ஒரேபொருள் கொண்டுள்ளனர். உரையாசிரியர் அஃறிணைக்கண் தொழிலிற்பிரிந்த பெண்ணொழி மிகு சொல்லுக்கு 'இன்று இவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாம் உழவொழிந்தன' என்றும், ஆனொழி மிகுசொல்லுக்கு 'இன்று இவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாம் அறந் கறக்கும்' என்றும் உதாரணங்கள் கூறியுள்ளவற்றைச் சேன வரையர் 'பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலு முழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமைநீங்குதல் வழுவன்மையான் ஈண்டைக் கெய்தா' என்று மறுத்துள்ளார்.

51-வது பலவயீ னனு மென்னுத்தீணை விரவுப்பெய
குத்திரம். ஈஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளோ.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள்:—

உரையாசிரியர்:—பலவிடத்தினனும் உயர்திணையும் அஃறிணையும் விரவி எண்ணப்படும்பொருள் அஃறிணை முடிபினவாம் செய்யுளகத்து.

சேனவரையர்:—திணைவிராயெண்ணப்பட்டபெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியும்.

நச்சினுர்க்கினியர்:—பலவிடத்துந் திணைவிராய் எண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடியும்.

இங்கு உரையாசிரியர் பலவயினனும் என்பதை உத்தேசியமாகிய எண்ணுத்திணைவிரவுப்பெயரில் அந்நவயித்து அச்சொல்லை இச்சூத்திரத்தில் வைத்ததற்குப் பயன் 'சிலவயினன அஃறிணை விரவாது உயர்திணையான் எண்ணி, அஃறிணைமுடிபிற்குகலும் உண்டு' என்று கொண்டு அதற்கு உதாரணமாக, 'பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பனென்-றந்நான் கல்லது குடியு மில்லை' என்று கூறியுள்ளார். சேன வரையர் அச்சொல்லைப் (பலவயினனும் என்பதை) விதேயமாகிய அஃறிணைமுடிபின என்பதில் அந்நவயித்து, அதற்குப் பயன் 'சிறு பான்மை உயர்திணைச்சொல்லைக்கொண்டு முடியவும் பெறும்' என்றுகூறி

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரக் குறிப்பு. ௧௮௩

உரையாசிரியர்கூறியுள்ளதை, 'பாணன் முதலாயினரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான் அவ்வுரை போலியுரைமென்று மறுக்க' என்று கண்டிக்கின்றார். நச்சினூர்க்கினியர் பலவயினனும் என்பதை உத்தேசியம், விதேயம் இரண்டிலும் அந்நுவயித்து உரையாசிரியர் சேனாவரையர் இருவர்மதத்தையும் கைப்பற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பொருள்கூறிப் 'பாணன் பறையன்... ஹந்நான் கல்லது குடியு மில்லை' என்றவிடத்து, உரையாசிரியரை மறுத்த சேனாவரையரைப் 'பாண்குடி பறைக்குடியெனக் குடியைச் சுட்டியில்லாது பாணன் பறையன் எனப் பால்காட்டி நின்றலான் உயர்திணைப்பொருள் நின்று அஃறிணை முடிபுகொண்டனவேயாம்' என்று மறுத்துள்ளார். குடி என்பதும் ஒன்றன்பாலையுணர்த்திநிற்பதுபற்றி அதுவும் பால்காட்டிநிற்பதெனவேபடுமாதலால், இங்குப் 'பால்காட்டிநின்றலான்' என்பதற்குப் பிரதியாகப் 'பால்காட்டிநிற்கும் உயர்திணைப்பொருளைச் சுட்டி நின்றலான்' என்றிருப்பின் விளக்கமாயிருக்கும்.

பலவயினனும் என்பது விதேயமாகிய வினைச்சொல்லோடு இயைதற்கே உரியதாகத்தோன்றுவதால் நச்சினூர்க்கினியர்கூறியவாறு உத்தேசியமாகிய எண்ணுத்திணைவிரவுப்பெயர் என்பதனோடும் அந்நுவயிக்குமா? என்று ஆராய்தற்கு உரியது. இவர் கூறிய பயன், பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டுமுடியும் என்று கூறியநினின்றே பெறப்படலாம். இவ்வாறு இருக்க, பலவயினனும் என்பதை இவர் ஈரிடத்துஞ் சேர்த்தது உரையாசிரியர்கூறுவதையும் சேனாவரையர்கூறுவதையும் தழுவுவதென்ற ஒருகொள்கைப்பற்றியேபோலும்,

அவற்றுள்,

53-வது வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
சூத்திரம், வேறுபடு வினையினு மினத்தினுத் சார்பினுந்
தேறத் தோன்றும் பொருடெர் நிலையே.

இங்குச் சார்பு என்பதற்குச் சந்தரூப்பம் என்று பொருள். இம்மாவயிரம் என்னுமிடத்து இச்சூத்திரஞ் செல்லாததால், குன்றக்கூறலாகுமெனின், வினையென்பது விதேயமென்பதற்கு உபலக்கணமெனின் அக்குற்றம் வராது. சூத்திரத்திற் சார்பினும் என்பதே போதும், வினையினும் இனத்தினும் என்றது எற்றுக்கு எனின், எளிதிற்பொருள் தோன்றுவதற்கே என்க.

நச்சினூர்க்கினியத்தில் 'இனமுஞ் சார்பும் பின்வரும் வினைபொடு கூடியல்லது பொருண்முடியாமையின் அவையும் வினைவேறுபட்டனவே யாம்' என்றுளது. இதற்குப் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை.

*54-வது ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும்
சூத்திரம், வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன்
வினையுங் காலைக் கிளந்தாய் கியலும்.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள் :—

உரையாசிரியர்:— பொதுவினையாயிற் பகுதியுணராமற்றோன்றும் வினைவேறுபடாஅப் பலபொருளொருசொல்லே ஆராயுமிடத்து இன்ன தென்று அறியக் கிளந்தேசொல்லுக.

சேனாவரையர்:—வேறுபடாத வினைகொண்டவழி வேறுபடாத தோன்றும் வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்காற் கிளந்துசொல்லப்படும்.

நச்சினூர்க்கினியர்:—முற்கூறிய வினைவேறுபடேயும் பலபொரு ளொருசொல் வினையான் வேறுபடநில்லாது பொதுவினைகொண்டு பொதுமைப்படநின்றழியும் வினைவேறுபட்டாற்போல இன்னதிது வென வேறுபடநின்றலும் வழக்கினகத்து உண்டு. வினையான் வேறு படாத பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்காலத்து இன்னதிதுவெனக் கிளக்கப்பட்டு அவ்வாராய்ச்சியுடையவிடத்து நடக்கும்.

உரையாசிரியர், நச்சினூர்க்கினியர் இருவர்மதப்படி 'ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும்' என்பது 53-வது சூத்திரத்திற்குப் புறனடையான தனிச்சூத்திரம். ஆனால் உரையாசிரியர்கூறியுள்ள பொருள் வேறு; நச்சினூர்க்கினியர்கூறியுள்ளபொருள் வேறு. 'பொது வினையாயிற் பகுதியுணராமற்றோன்றும்' என்று உரையாசிரியர்கூறியுள் ளது இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாயின், இச்சூத்திரம் எற்றுக்கு? கூறுவோன் உள்ளத்திலுள்ளதைக் கேட்போனுக்கு அறிவித்தற்பொருட் டன்றோ வாக்கியப்பிரயோகம்; அஃது அவ்வாறு அறியாவிடின், அது வாக்கியமேயாகாது. நச்சினூர்க்கினியர் 'முற்கூறிய வினைவேறுபடேயும் பலபொருளொருசொல் வினையான் வேறுபடநில்லாது பொது வினை கொண்டு பொதுமைப்படநின்றழியும் வினைவேறுபட்டாற்போல இன்ன

*சூத்திரக்கணக்கு, சேனாவரையத்திலுள்ளவாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரக் குறிப்பு. ௧௮௫

திதுவென வேறுபடநின்றலும் வழக்கினகத்து உண்டு' என்று பொருள் கூறி, 'மாவீழ்ந்தது என்பது வீழ்தல்வினை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவேனும் இவ்விடத்து இக்காலத்து இவன் சொல்லுகின்றது இம்மாவீனையென ஒன்றினை உணர்த்திநின்றவாறு காண்க' என்று கூறியுள்ளார். இம்மாவீனையென ஒன்றினை உணர்த்திநின்றது முற்கூத்திரத்திற்கு கூறின சார்பாலல்லாது வேறு எதனால் என்பது ஆராயத்தக்கது.

சேனாவரையர் 'தோன்றும்' என்பதனை 'வினைவேறுபடாஅப் பல பொருளொருசொல்' என்பதைத்தழுவும் பெயரெச்சமாகக்கொண்டு முழுமையும் ஒரேசூத்திரமென்று உணர்த்தி, 'ஒன்றுவினைமருங்கினென்றித்தோன்றும்' என்பதை உரையாசிரியர் தனிச்சூத்திரமாகக்கொண்டது பொருந்தாது என்று—'அங்ஙனம் பிரிப்பின்.... அதுபோலியுரை என்க' என்பதனால் மறுத்துள்ளார். நச்சினூக்கினியர் 'அங்ஙனம் பொருள் கூறின், வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்லென வேறோர் சொல்வின்றி ஆயிருவகைய வெஃபுதனோடு மாறுபடும்' என்று சேனாவரையரை மறுக்கின்றார். இங்ஙனம் மறுப்பவர் வினைவேறுபடாஅப் பலபொருளொருசொல்லுக்குத் தனியே வேறு உதாரணங்காட்டவேண்டும். காட்டாது அவர்கூறிய உதாரணத்தையே கூறுவது பொருந்துமாவென்று ஆராயத்தக்கது.

இளம்பூரணத்தில் 'ஆராய்ச்சியுடைய நிலம் என்பது எருதிலம்' என்றவாக்கியத்தில் 'எருதிலம்' என்பதின்பொருள் விளங்கவில்லை.

55-வது சூத்திரம். குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இச்சூத்திரத்து உதாரணத்தில் 'உலற்றந் நிறயின்றிப்பயின்றார் ஒருசான்றார் மயிரீட்டி உலறிநின்றாரைக்கண்டு, ஒருவன், எம்பெருமான் உலறிநின்றீரால் என்றக்கால், வாளாதே உலறினேன் என்னற்க, இதுகாரணத்தால் உலறினேன் என்க' என்று இளம்பூரணத்திலுள்ளது. இதற்குப்பொருள் நன்குவிளங்கவில்லை.

குடிமை யான்மை யீளமை ழப்பே

55-வது
சூத்திரம். உயர், தீணைமருங்கி விலையின வாயிலும்
அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங்கியலும்.

இச்சூத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினூக்கினியர் மூவரும் பொருள் ஒரேவிதமாகக்கொண்டுள்ளனர்.

சேனாவரையர் 'குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை, பெண்மை, உறுப்பின்கிளவி, சிறப்புச்சொல், வீற்றச்சொல் என்பன உயர்திணைக்கண் ஆகுபெயராயல்லது வாரா' என்று கூறியுள்ளார். குடிமைமுதற் பெண்மையீறாகக்கொண்ட சொற்கள் இயற்கையாய்ப் பண்பைக்குறிப்பினும், இக்குப் பண்போடுகூடியசாதியைக்கூறுவதாலும், உறுப்பின்கிளவி, உறுப்பின்பண்பைக்குறிப்பினும், இங்கு அப்பண்புடன் கூடிய உறுப்புடையோனைக் கூறுவதாலும், வீற்றச்சொல் வீற்றைக்கொண்டோனைக் காட்டுவதாலும், இயற்கையாய் ஒன்றையுணர்த்துஞ் சிறப்புச்சொல் இவகு அதற்கு ஒப்பான மக்களைக் கூறுவதாலும் அவ்வாறு கூறினார். ஆகவே, குடிமை முதலிய உயர்திணைப்பொருளை யுணர்த்தினவேனும் சொல்லால் அஃறிணையாயிருத்தல்பற்றி அஃறிணைமுடிபைப்பெறும் என்று கூறினாராயிற்று. இஃது இவ்வாறு இருக்க, நச்சினூக்கினியர் 'இனிக் குடிமை ஆண்மை முதலியவற்றை ஆகுபெயரென்பாருமுளர். குடிமைபென்னும் குணப்பெயர் ஆகுபெயராய்க் குடிமைகளை உணர்த்திற்றேற், குடிமை நல்லனென உயர்திணையான் முடியும்; அன்றிக் குடிமையெனத் தனக்கு உரிய பண்பையுணர்த்தி நிற்குமேற் பின்னர் அஃறிணைமருங்கிற் கிளந்தாங்கியலு மெனவேண்டா, தானே அஃறிணையான்முடியும்; ஆகவே, ஆகுபெயரென்றனும் பண்பு உணர்த்திநிற்கும் என்றனும் பொருந்தாமையுணர்க' என்று மறுத்துள்ளார். குடிமை முதலியவற்றிற்கு நச்சினூக்கினியர்கூறும் பொருளுக்கும் சேனாவரையர்கூறும் பொருளுக்கும் உள்ள நுண்ணியவேறுபாடும், மறுப்பின்கருத்தும நன்கு புலப்படவில்லை. அஃது ஆராயத்தக்கது.

பிழைதிருத்தம்:— நச்சினூக்கினியப்பதிப்பில் 'அப்பண்புச்சொல் தன்பண்மையுந் தன்னையுடைய பொருளையும் ஒருங்குதோற்றுவித்து' என்றும் 'இவற்றுள் விவரப்பெயராய் அஃறிணைப் பண்மை உணர்த்துவன உளவேனும்' என்று முள்ளன. முன்னதில் தன்பண்மையும் என்பதிற்குப் பிரதியாகத் தன்தன்மையும் என்றும், பின்னதில் அஃறிணைப் பண்மை என்பதற்குப் பிரதியாக அஃறிணைப்பண்பை என்றும் இருத்தல்வேண்டும். 'செற்றச்சொல் செறுதலைப்புலப்படுக்கும் பொறியறை கெழீஇயிவி. அது பொய்ச்சீதைபென்றும்போல்வன' என்றுளது. இதில் முற்றுப்புள்ளியையும், 'அது' என்பதையும் எடுத்துவிடலா மெனத்தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீ :

குருபரம்பரை.

எம்பெருமானார்வைபவம்.

—(0)—

[ககஉ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

துன்பேநாக்கியிதுதீர்ப்பென்னெனத்தவங்கும்பாற்கடலு
ளின்பயோகத்துயில்கொள்ளுயிறைவனீந்தவிருநிலத்தின்
முன்புதன்பின்போந்திலங்கைமுற்றுஞ்செற்றயிலக்குமண
வன்பின்வாரியெனூந்தியனந்தாழ்வானையழைத்தருளி.

(க)

ஆசிலாதகாதலனையாளவந்தார்நம்முடைய
தேசுபொலிந்ததரிசனத்திற்பிரவர்த்தகரைத்தேடியுளம்
வேசற்றிருந்துகரைகின்றார்விவைவினேகிப்பூதாரி
னேசமுடையவாசுரியப்பின்னெமகனுய்நீதோன்றி.

(உ)

வேறு.

ஏராருமுத்தினெறியெப்பொழுதுயிருநிலத்தில்
ஓராசான்வழியாகவருமந்தவுண்மையனைச்
சீராருந்தேசிகர்கள்பலர்க்குமுபதேசித்துப்
பாராரப்பரப்பியெனைப்பலறியும்படியாக்கி.

(ங)

வேறு.

பிறந்துதோன்றுமாறனைப்போற்பெருநீர்க்குமுந்தபுலியினமை
மறந்துதியங்குமானிடர்க்குமாசில்லாநாமளித்தவர்கள்
சிறந்தசெய்க்கெசாற்சிந்தையென்பாவாக்கும்படிசெய்தங்
கறந்தனினைவைவழுவாமளித்துத்துவாவென்றருள்செய்தான்.

(ச)

வேறு.

திருமகன்கோனருன்புரியச்சீபெரும்பூதாரநகரின்
மருவுதிருவாசுரியப்பின்னேதிருமகனுகிப்
பொருவரியகாந்திமதிவயிற்றுதித்துப்பூதலத்தில்
அருமறைசேர்சித்திரையிலாதிரையிலவதரித்தான்.

(ஊ)

வேறு.

மருளுழமுலகவஞ்சமாயவல்லிருனைச்சீக்குந்
தெருளுழமியரவியென்னத்திருவந்தாழ்வான்மாயன்

அருளுறுசிறுவனாகியவனியற்றேரூன்றத்தோன்ற
இருளுறுசமயக்கங்குல்விடிந்ததென்றெவருமேத்த.

(க)

வேறு.

பத்தியின்கொழுந்தோநய்ச்சியக்கொழுந்தோ
பாரதந்தரியத்தின்கொழுந்தோ
முத்தியின்கொழுந்தோநான்மறைக்கொழுந்தோ
முதியவருளத்தினில்விளையுஞ்
சித்தியின்கொழுந்தோசெழுந்தவக்கொழுந்தோ
தேசிகர்சின்றையுட்டிகழும்
புத்தியின்கொழுந்தோபுண்ணியக்கொழுந்தோ
போதத்தின்பொலிசுடர்க்கொழுந்தோ.

(எ)

வேறு.

உலகெலாந்துதிக்குங்கருணையின்கடலோலோங்குமாநந்தமாக்கடலோ
அலகிலாவின் பவமுதமார்கடலோவாசறுகமையறுகடலோ
மலமிலாநிலேசேர்போதவான் கடலோவென்றென்றமுதலையக்கண்டார்
பலபலகரப்பாலையக்கிடந்தான் பங்கயக்கண்ணனுக்கினையான்.

(அ)

வேறு.

அப்படியேயுலகுய்வவதரித்தசிறுவனுக்கன்
கிப்படியின்மடக்கொடியாரின்புறவேழாந்தினத்திற்
செப்பரியபொற்காப்புத்திருவருளாற்செய்வித்து
முப்பொழுதுகோதாட்டிமுலையுட்டிமுன்றலகும்.

(க)

துன்பகவளர்ந்ததற்பின்றேரூன்றமுமுதிங்கடனில்
அன்புறுநற்றிருநாமமினையாழ்வாரெனவருளி
முன்பின்மறைவித்தபடிபால்தென்முக்கனிபெய்த
இன்பமுறுமின்னமுதமுந்துவித்தாரின்றெடுத்தார்.

(க0)

வேறு.

ஆங்கவனவண்மவனருநாட்செய்யவலர்கமலத்திணைப்பதங்கள்
தாங்குபொற்சதங்கைதண்டையோடணிந்துதன்னையேயுனையவன்மருங்கி
லோங்குபொன்னரைஞாண்கிண்கிணிமாற்பிலொளிதிகழும்படைசுருண்ட
பூங்குழும்முடியிற்சுட்டிகைகட்குப்பொருவறுகெச்சமதாதி.

(கக)

அவையவந்தோறுமுமுதவணிக்தங்கரிவையரணிமுலையுந்தி
நவையறத்தவழ்ந்துதளர்நடைநடந்துநாடொழும்பேதையுழைத்த

குருபரம்பரை-ஓம்பெருமாணுவைபவம். க௨௩௯

சுவையறச்சுவைசேர்சிற்றிலையழித்துச்சுருதிகடொடர்ந்துயின்செல்லக்
கவையறுகுணத்தானுருளுறுசிறுதேர்கவின்பெறவோட்டியீட்டுலாவி. (கஉ)

வேறு.

மாசறவளருநாளின்மறையவர்விதித்தவண்ணம்
ஆசறுசவுளஞ்செய்தங்கலங்கலஞ்சோதிமார்பிற்
றேசமுப்புரிநூல்சாத்திப்பிரமசாரியத்தைப்பேணி
யீசனாருளிஞலேயீரிருமறைகளோதி. (க஑)

செருக்கினராழிசங்கமேந்தியதிருமாலன்பால்
இருக்கொருமூன்றுமோதியாவருமிறைஞ்சநின்றூர்
மருப்பொலிகுழவினாக்கோர்மாசறுமயிலைப்பேசித்
திருக்கவியாணஞ்செய்துசிலபகல்செல்லுநாளில். (கஈ)

மாதவன்வடிவைக்கூறும்னனுசாத்திரத்தின்மீதே
காதல்மீக்குடையவன்பன் காஞ்சிமாநகருளெய்தி
யாதவப்பிரகாசன்பாலெலையறுகிலைகளோதிப்
பூதலமிறைஞ்சிவாழ்த்தப்பொருவறவாழ்நாளில். (கஊ)

பாக்கியந்திரண்டாலன்னபான்மையாலினையாழ்வாரோர்
வாக்கியந்தனக்கன்றத்தமற்றவனெடுகேட்பத்
நூக்கியவுணர்வொன்றில்லான்சுருதிச்சொலன்றிவேறென்
றாக்கியபொருளைக்கறவாசறுமினையாழ்வாரும். (கஈ)

மற்றதைத்தட்டியந்தமறைப்பொருளுளவாகுறக்
கற்றனனிவனெனேதவனெனவவன்சுருத்துணைக்கிப்
பெற்றறகிவ்வுலகமுன்னிப்பெருந்தவமுடையதென்றன்
உற்றவனெறிகளெல்லாவுலகமுமறிந்ததன்றே. (கஎ)

எண்ணருங்கலைகள்வல்லயாதவப்பிரகாசன்பால்
நண்ணியோர்மறையோன் கற்றுநான்மறைதன்னிலிந்த
மண்ணின்மற்றொருவர்காணுவாக்கியத்தத்தந்தனைத்
திண்ணமாயுரைத்தானென்னுஞ்சீருரைதேசமெங்கும். (கஐ)

ஆனமையரங்கமன்னுமானவந்தாருங்கேட்டுத்
தேனமர்கமலத்தாரோன்சீபெரும்பூதார்மன்னு
மானுவாசரியப்பிள்ளைமகனிளையாழ்வானென்போன்
ருனவனவனையீந்தத்தெதரிசனத்தலைவனென்ன. (க஑)

சென்றுநாமவனைக்கண்டுதிரும்பிடவேண்டுமென்ன
அன்றுதன்முன்னமுன்னமாசரித்தவர்களோடு
கன்றுதைத்திற்கற்றுகருத்துடைந்தேகுமார்போல்
ஒன்றியகருணைமிக்காரனொளிவளர்காஞ்சிபுக்கான். (உ0)

ஆரருள்நிறைந்தசின்னையாவந்தாருமன்பாற்
பேரருளாளர் தம்மைப்பிராட்டிமுன்னிலையாழ்ப்போற்றிச்
சீருறவணங்கியாங்கேத்திருவந்தாழ்வான்கோயில்
நேர்பெறவிருந்தானெங்கேயவனெனநினைவினெண்ணி. (உக)

இப்படியவரும்வைகயாதவப்பிரகாசன்பாற்
செப்பருங்கலைகளோ துந்திரளும்ற்றினையாழ்வாருந்
தப்பறமவனுந்தோன் தத்தமரொடுமானவந்தார்
அப்பொழுதவரைநோக்கியருகிலிற்றார்களோடும். (உஉ)

செப்புவானுரையினிந்தத்திரளிடையிலையாழ்வாருந்
தப்பறுகலைகள் வல்லானெவனவனென்னத்தக்கோய்
ஒப்பறச்சிவந்தூண்டவுருவினனவன்கானோணக்காய்
இப்பொழுதென்றிற்றிலங்குசிராளவந்தார். (உஊ)

தேனமர்கமலக்கண்ணாற்றிருந்துநோக்கியிந்த
மானுபாவன் ருன்வந்தெம்மத்தினிலுறுவானுகிற்
போனகாலத்தினமாறன்பொருவெனவுலகையெல்லாம்
ஊனமிலின்பவீட்டி லுறும்படிபண்ணுமென்ன. (உச)

சின்தனைசெய்துநின்றுதிருமங்கள்கோனையிந்த
அந்தமில்லுணத்தினையடியனென் நனக்குப்பின்பிங்
கெந்தைநின்றெரிசனத்தக்கதிபறையிருத்திமண்ணோர்
பந்தமாம்பிறவிரீங்கிப்பரகதியடையும்வண்ணம். (உடு)

எண்ணினனடியேனிர்தவிரூரிலமுய்யும்வண்ணன்
கண்ணனையவணஞ்செய்தென்கருத்திடர்கெடுப்பாயென்ன
உண்ணெகிழன்பாற்போற்றியோ தநீர்வண்ணனார்க்குத்
கிண்ணவிண்ணப்பஞ்செய்தத்திரனொடுந்திரும்பிப்போனார். (உஈ)

போனவந்திரள்களோடும்பூம்புனலரங்கம்புக்கார்
ஈனமிலியாழ்வாரும்யாதவப்பிரகாசன்பா
லானபல்கலையுமோகியமருநானொருநாளாக்கே
மானவேற்சோழன்பெற்றமடக்கொடியொருத்திதண்ணி. (உஎ)

வேறு.

விதியாற்பிரமராக்கதனங்கொருவன் விரும்பியிகத்தீண்ட
மதியானொருமந்திரவா தியுண்டோலீ திம்மடக்கொடியைச்
சதியாமுன்னந்திர்ப்பதற்கென்றாசன்றேடத்தாரணியில்
முதியாராசன் முகநோக்கிமொழிவார்மன்னர்மன்னவனே. (உஅ)

வேறு.

யாதவப்பிரகாசம்ந்நியாவையும்வல்லானந்தப்
போதமிக்கவன்பேர்சொல்லிற் போக்கறப்போமிதென்ன
ஓதினர்மன்னன் னென்றொருருவனைநோக்கியந்த
வேதியர்க்கிதனைக்கூறிக்கொணர்கெனவிளம்பிவிட்டான். (உக)

மற்றவன்சென்றுநின் நம்மந்திரவாதியோடே
யுற்றமையுனைத்துமன்னனோதியவாறுக்கூறக்
கற்றவனவனைநோக்கிக்கடுப்பினிலேகிரீயச்
சிற்றியற்பசாசைமன்னன்றிருமகளாரைவிட்டு. (உ௦)

விரைவினும்போகச்சொன்னோமென்றுமீண்டுசென்றங்
குரையவைசொல்லாமுன்னமோடுமென்றுரைப்பத்தாதன்
அரசர்கோன்றிருமுனெய்தியத்திறங்கூறிப்பின்னவ்
விரைசெறிமுழவினாளைமேவியபசாசினோடே. (உக)

இன்னல்செய்ப்பசாசேயுன்னையாதவப்பிரகாசன்றன்
மன்னவன்மகளைவிட்டுமற்றொருதலத்திற்போவான்
சொன்னனன்விரைவிலென்றான் துவன்றாவமாங்கே
தன்னிருகரங்கள் கொட்டித்தரணியுங்குலங்கநக்கே. (உ௨)

என்னையிங்கிருக்கவேண்டாமெனச்சொலுமேழைப்பார்ப்பான்
தன்னையிங்கிருக்கவேண்டாமென்றுநான்சொன்னதன்மை
உன்னையநான்வேண்டிக்கொண்டேனுரைத்துமீளென்னவோதப்
பின்னையுந்தாதன்மீண்டப்பிரமராக்கதன்சொல்லல்லாம். (உ௩)

மந்திரவாதிக்கோதமற்றவன்கோபத்தேதோடும்
அந்தரத்தமரரேலுமடக்குவனற்றெவன்னுச்
சந்தரமயிலைத்தீண்டித்துயர்செயும்பசாசின்முன்னே
வந்தனன்மந்திரித்தவாக்கொடுமறைகள்வல்லான். (உ௪)

மன்னனுங்கூரணநின்முமந்திரவாதம்பண்ணை
அன்னமென்னடையான்மேலையனைந்தன்பசாசுபார்ப்பான்

செந்தமிழ்

என்னடாசெவிக்கப்புக்காயி துவன்றே ருவ துதானென்ன
முன்னுறவோதிப்பண்டேமுடக்கியகாலீட்டி. (௩௫)

உன்னேநீயறியாய்பார்ப்பானுருவெடுத்திங்குவந்தாய்
என்னையும்றியாமென்றல்லானுனக்கஞ்சவேலே
பின்னேநீமந்திரித்தென்பெறுபயன்.....வென்ன
முன்னேநான்மறைகள்வல்லான்மூண்டமந்திரத்தைவிட்டே. (௩௬)

பண்டுநான்யாவனீயார்பகருதிபசாசேயென்னத்
திண்டி.றன்மன்னன்முன்னேமந்திரவாதிசெப்பக்
கண்டுகொளுன்னையென்னைக்கழறுவனென்றப்பேயும்
ஒண்டொடிமேலேயேறியுரைக்குமந்தணனேமுன்போர். (௩௭)

உடம்புநீபார்ப்பானுநுற்றுணக்குமன்றெனக்கும்வந்த
நடுங்கிடாநன்மையெய்துநானிலந்தன்னிலுற்ற
கொடும்பழியிரண்டுநானேகூறுவனிருந்துகேனீ
யொடுங்கியகருத்தாய்முன்னமோங்குசீரரங்கந்தன்னில். (௩௮)

வேறு.

இருந்தபாகவதர்சிலர்கொழிலார் திருவேங்கடத்துறைபுழ்
கருந்தண்முகிலையடிவணங்குங்காதலோடும்புறப்பட்டு
வருந்தநடந்துவரும்வழியின்மதுராதகத்திற்குளக்கரையில்
விரந்துசிலர்கள்சமைத்தளிப்பவருந்தியிருந்துவிடாய்தீர்ந்தார். (௩௯)

சிந்தைகுளிரப்புறங்குளிரத்திரனோடெழுந்தங்கவர்போனார்
அந்தக்கரையிலொருபுற்றிலமர்வைவீயோருடும்பாகி
வந்தமேலோர்சேடத்திலொன்றைநீயுன்வாய்க்கொள்ள
இந்தவுடம்புபெற்றனையால்துன்சென்மமிதுவன்றி. (௪0)

வேறு.

உன்னுடைச்சென்மமுற்றுமுணர்ந்தெடுத்தெரையாநின்ற
என்னுடைச்சென்மந்தன்னையாதவப்பிரகாசாகேள்
முன்னுடைச்சென்மநானோர்பிராமணனாகிமூவர்
தன்னுடையருன்பெற்றுய்வான்றரைமிசையிருந்தோர்வேள்வி. (௪௧)

பண்ணினேன்கன்மந்தப்பிப்படியிசையுடல்விட்டிங்கிப்
பெண்ணினவிதியாற்றீண்டுப்பிரமராக்கதனுமர்னேன்

சூருபரம்பரை-எம்பெருமானார்வைபவம்.

ககக

விண்ணினை நண்ணவெண்ணிவெகுண்டொதாளத்துற்றேன்
எண்ணியயாகத்தாங்கோரெட்டினையளவுகன்மம்.

(சஉ)

தப்பிடச்செய்தவஞ்சத்தமியனென்பட்டகட்டம்
ஒப்பிலாய்கண்டாயென்றாலுரைத்திமீயாகம்யார்க்குஞ்
செப்பிடவெளிதுகன்மஞ்சிதைவறமுடித்துக்கூட்டல்
அப்பனையரிதுகாணம்மறிவினாலாயுங்காலே.

(சங)

வேறு.

இறையும்பிழையாவகைபண்ணும்யாகமெவர்க்குங்கூடாதம்
முறையேசெய்துமுடிவுற்றற்பயன்மேன்முளரியயனுலகி
லுறையாமற்றைவினெதொலந்தாலுடனேதிரும்புமாதவினல்
மறையின்முடிவில்லீற்றிருக்கும்மாயனடியாரடிபேணி.

(சச)

தொண்டிசெய்துநிற்பவர்கள்துகடர்செல்வச்சகவீட்டில்
அண்டரேத்தும்படியடைவரடியாரளவில்பிழைசெயினுங்
கண்டுங்காணக்கண்ணுடையான்மலக்கண்ணனிதினெளிதொன்
றுண்டுக்காலநிற்பவர்க்கவன்றனுலகின்மேலோருளதோ.

(சடு)

வேறு.

ஆங்கவர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டனென்றைறந்தமாறன்
ஒங்குசீரருளையெல்லாவுலகமுமறியுநீயும்
பாங்குடனறியிந்தப்பத்தர்கயித்தசேடம்
பூங்கழல்விளக்குதீர்த்தம்புலவர்க்கும்புனிதமன்றே.

(சசு)

உடம்புருவாகிமண்மீதொழிவிலாவஞ்சத்துற்ற
இடம்பையைக்கெடுத்திமீமேலாம்யாக்கையைத்தந்தத்தந்தக்
கடும்பசியற்றதொண்டர்தளிகையிற்கழித்தசேடத்
தடங்குமோரவிழிற்பாதிவெணிலவாரியரென்றே.

(சஎ)

நானுனக்குரைக்கவிவண்டாநான்மறையறியுமன்றித்
தேனமர்கமலத்தாரோய்சிந்தையிலுணர்ந்துளீயே
தானறிதக்கூதன்றேதன்னையேயனையார்செய்கை
யுணமிலாதாயென்னவொண்டொடியிடத்திலைவாகும்.

(சஅ)

பிரமராக்கீதனுங்கூறப்பிடியடியென்றுசென்ற
வரமராக்கீண்டதேரையாமெனவொடுக்கிநின்று

திரமராச்சிந்தையோனூந்தெளிவுறத்தெளிந்துநின்று
மாமராமாங்களுய்தமாயவன்செயலுமன்னான். (௪௯)

அடியவர்பெருமைதானுமாக்கியாகந்தப்பி
முடிவிலாத் தயரத்துற்றமுதியவன்றிறமுநோக்கி
நெடிதுபோதுணர்ந்துநின்றநீதியோர்நின்றையொத்தார்
படியிசையொருவரில்லையெனப்பலகாலுங்கூறி. (௫௦)

தேனமர்துழாயான்ரொண்டர்சீபாதம்விளக்குந்தீர்த்தம்
போனகஞ்செய்தசேடம்புசித்தவர் தமக்குமிவ்வா
நீனமம்பிறவியுண்டோவியம்புதியென்னநின்றான்
மானமார்பசாசுமற்றமறையவன்றன்னேநோக்கி. (௫௧)

நன்றுகீகட்டதன்மைநவையிலாய்பசியினாலே
சென்றுறவருந்தலன்றித்திருந்தியருளனத்தாலே
யன்றுறவருந்தப்பெற்றாலுணந்திடாபிறவியென்ன
ஒன்றியமறைகள்வல்லோடுகுடென்முணர்வால்நோக்கி. (௫௨)

சீருறுநிலையிந்தச்சேயிழைதன்னேவிட்டிங்
காருறச்சொல்லிநீபாவாயறையெனவந்தணுளன்
நேருறநின்றுகூறநித்தியர்தன்னினின்பால்
ஏறுகலைகளோதியிருப்பதோர்கிருப்பேருண்டு. (௫௩)

அவனெனைப்போகச்சொன்னுற்போகின்றெனன்றியிங்கே
சிவனயன்வரினுமபோகேனென்றதுசெப்பப்பார்ப்பான்
எவனவன் காட்டாயென்னவெழுந்திளையாழ்வார்தன்னை
யிவனெனத்துண்டிக்காட்டியிணையடியிறைஞ்சிறித்ப. (௫௪)

எந்தையுமதனைநோக்கியெய்க்கிருப்பாய்நீயென்ன
அந்தமில்லுணத்தாயிந்தவரசிடையுறைவேனென்ன
இந்தமாமயிலைவிட்டின்றேகுதற்கடையாளந்தான்
வந்தீயுரைத்தியென்னமாசறும்பசாசுகூறும். (௫௫)

விரைசெறிகுழவினூவிட்டீநீபோகச்சொன்னால்
அரசினமுறித்தப்பாலேயேகுதலடையாளந்தா
மரைநெடுங்கண்ணற்கன்பாவென்றதுவணங்கவாங்கே
தரைமியையிருந்தவேதத்தலைவனும்தோதியென்றான். (௫௬)

ஆங்கவனவணம்வின் ளுமுனமெழுந்தரசைத்தள்ளி
யொங்கியபசாசுபோகவுலகையான்மன்னன்பெற்ற
பூங்குழல்வெளியுயர்த்தபுரத்தினுட்புக்காள்வையம்
தாங்குமொத்தருமவைப்போவிவனெனப்பலருஞ்சாற்ற.

(௫௭)

எண்ணரும்புகழ்சேர்மன்னன்யாதவப்பிரகாசன்பின்
நண்ணியபுலவர்பூதூர்நாதனைமகிழ்ந்தார்மீண்டப்
புண்ணியக்கொழுந்திடுகுடிபுலவர் கடலைவன்போளுன்
உண்ணெகிழறிவின்மிக்கவேந்தனுமுறையுளானன்.

(௫௮)

இப்படிநிகழ்ந்தபின்னுமயாதவப்பிரகாசன்பாற்
செப்பருமிளையாழ்வாருஞ்சிலபகற்படிக்குநாளிற்
றப்பறவொருநாளத்தலைவனுக்கெண்ணெய்தேய்த்தார்
அப்பொழுதவனைநோக்கியாசறும்பூதூர்வள்ளல்.

(௫௯)

இந்தவாக்கியத்துக்கத்தமியம்புகிமுதியோயென்ன
அந்தவாக்கியத்தைக்கூறவவனுமன்றதற்குவாக்கில்
வந்தவாருருபுன்சொல்லைவழுத்தமற்றதனைக்கேட்ட
அந்தமில்லுணத்தினனுமாருயிர்மிகவும்வாடி.

(௬௦)

இருகணீர்த்தம்பியாங்கேயாதவப்பிரகாசன்றன்
மருவிருதுடையில்வீழ்ந்துசுறுக்கெனவாளியொப்ப
வுருவிடவவனுமஞ்சியுத்தமர்பூரையென்பால்
வருகலைகற்றலின்றேறமாசிலாயகல்கவென்ன.

(௬௧)

செப்பினுள்ளையாழ்வாருஞ்சிலகலையிவளிற்கற்றேரம்
எப்படியெனினும்போதிக்கெனவியம்பியன்றி
யப்புறந்தேகல்தீமையெனமயிர்த்தொடரிலானை
தப்பறவின்றுவாடுந்தன்மைபோற்சலித்துநின்றார்.

(௬௨)

அன்றவன்போதியென்னவருளியபொழுதேதாமும்
நன்றெனவகன்றார்மாயனம்மையுமெடுத்தானென்னை
சென்றருளாளர்க்கன்பின்மஞ்சனஞ்சிறப்பிடுகும்
ஒன்றியமனத்தர்சாலக்கிணற்றினிலுவந்துகோரி.

(௬௩)

தினத்தினங்கொடுத்தமாயன்றிருவடிவணங்கியாங்கே
மனத்தினிலெழுந்தவன்பின்வாழ்ந்தனர்சிலநாளவாழப்
புனத்துழாய்மாலமார்பன்பூம்பொழிலரங்கமன்னி
யினத்திரளோடும்வாழுமெழிறிகழாளவந்தார்.

(௬௪)

செந்தமிழ்

எண்ணியபடியேயந்தயாதவப்பிரகாசன்பால்
நண்ணியவினையாழ்வாருநாரணற்கானவாற்றை
மண்ணினிற்சிலவர்கூறக்கேட்டுளமகிழ்ந்தன்பால்ப
புண்ணியக்கொழுந்துகேட்ப்போயிதைதப்பலகாலோதி.

(சுடு)

வருதியென்றருகென்நமாசறுபெரியநம்பி
தீருமுகனோக்கிச்செப்பிச்சீர்பெறத்தாமுன்சொன்ன
சுருதியின்செல்லவஞ்சுந்தோத்திரங்கொத்துவிட்டார்
இருபதம்வணங்கியந்தநம்பியும்விரைவினேகி.

(சுசு)

கண்ணெனம்பெருமான்வைகுகாஞ்சிமாநகருளெய்தி
உண்ணெகிழ்கருணையிக்கவோங்குபூதூரில்வள்ளல்
விண்ணவரிறைஞ்சச்சாலக்கிணற்றினில்விரைநீர்கோரி
மண்ணவர்துதிப்பவேகும்வழியினின்மகிழ்ச்சியோடும்.

(சுஎ)

இருந்துநம்மாளவந்தாரிசைத்ததோத்திரத்தைவாக்காற்
பொருந்துமேழலகுந்தீசேர்பொன்மெழுகாகும்வண்ணம்
திருந்துறவோதக்கேட்டசீபெரும்பூதூர்வள்ளல்
அருந்தவமுடையார்முன்னமருளியபாடல்தன்னில்.

(சுஅ)

வேறு.

பிரமாசிவவென்றுலகேழும்பேசவினியசுலோகத்தைத்
திரமாய்க்கேட்டன்நினையாழ்வார்சிந்தைதெளியும்பபனுணர்ந்து
பரமாய்தின்றவருளாளர்பாதாம்புயத்திற்பதிற்துருகி
மரமாயசைவற்றேரர்கடிக்கென்றர்பகருமறையவனே.

(சுக)

வேறு.

ஆரிதுபகர்ந்தாரென்றாராளவந்தார்காணென்று
சீர்பெறநம்பிசெப்பிச்சீபெரும்பூதூரானிப்
பார்யசையுண்டோவந்தப்பத்தனைக்காணலாமோ
நேர்பெறவுரையீரென்னநெகிழ்ந்தினையாழ்வார்கூற.

(எ0)

வேறு.

பெரியநம்பியினையாழ்வீர்பிரமனரன்காண்பரிய
அரியையிறைவிட்டகலாபாளவந்தார்கொண்டரொடும்
விடுபொழில்சூழங்கத்தின்மேவுகின்றாரீர்விரைவின்
வாரிலவரைக்காணலாமின்றென்னவகுத்துரைத்தார்.

(எக)

நன்மென்னவீளையாழ்வார்க்கணத்திராணன்முன்
சென்றந்தமஞ்சனத்தைத்திருவடியிற்பரிமாறி
ஒன்றியசீரன்பினொடுமுற்றிஹைஞ்சியாளவந்தார்
என்றொருவர்தென்னார்க்கத்திருக்கின்றாராமவரை.

(எஃ)

வேறு.

கண்வெணங்கிப்புக்கழந்தடியென்கடிதின்மீளவருகின்றேன்
கொண்டல்வண்ணாவிடையென்னக்கோதில்பெரியநம்பியொடும்
அண்டரேத்தும்படிநடந்தாரார்க்கநோக்கியந்நாளிற்
ஒருண்டார்குழாத்துளிணிதமருமானவந்தாரொணுந்துயோன்.

(எஃ)

வேறு.

சீராரூந்திருக்கோட்டிநம்பிதனைத்திருமலை
நேராகவாண்டானிலையாகுந்திருமலையில்
வராரூம்பிதனையழைத்தாங்கேயுடனிருத்தி
நாராயணன்வீட்டைநண்ணுதுநாரீரெல்லாம்.

(எச)

இருந்துபெரியநம்பிதனையீளையாழ்வானுக்கிதக்கூறித்
திருந்தும்பகவற்சம்பந்தம்பண்ணித்திருமந்திரந்தயத்தைப்
பொருந்தவுபதெசித்திந்தப்புலியையுய்வித்திடச்சொன்மின்
வருந்தவேண்டாமென்பிரிவிலென்னத்தேற்றிவைத்திருமின்.

(எஃ)

ஆங்கதற்பின்றிருக்கோட்டிநம்பியீளையாழ்வார்தமக்குப்
பாங்கிற்சரமச்சுலோகத்தைப்பாகம்வருத்தியுரைசெய்க
ஓங்குந்திருமால் தனையாண்டானுன்பால்வைத்ததமிழ்வேதத்
தாங்கும்பொருள் களனைத்தையும்த்தலைவன் நனக்கேசாற்றிடுக.

(எச)

அன்புமிக்கதிருவார்க்கத்தரையரிடத்திவிரண்டுண்மை
முன்புவைத்தேதாமதையந்தமுதல்வற்குரைக்கும்படிசொன்மின்
இன்பமிக்கவான்மீகியிசைத்தராமாயணமனைத்தும்
பின்புதிருமலைநம்பியும்பிள்ளைக்கருள்கவென்ப்பேசி.

(எஎ)

வேதநான்குமிருடிகளும்வின்னோர்குழுவுமிவண்மென
ஓதவரியபரமபதத்துற்றான்மற்றவ்வருத்தத்தார்
போதமிக்கதொண்டார்குழாம்புலம்பித்தேறியவ்வுடலை
யேதங்கடியும்பிரமாதத்தேற்றியிமையோர்மலர்நூவ.

(எஃ)

மாசிலாதவடவாற்றங்கரையில்வைத்துமறுவற்ற
 தேசுபொலியுந்தொண்டர்பெருந்திரளாயிருப்பவக்கணத்தில்
 ஈசனருள்சேரினையாழ்வார்நம்மையென்னுமிருவர்களும்
 பேசவரியதிருக்கரம்பன் துறையில்வந்துபுறப்பட்டார். (எக)

வந்தாரிருந்தபெருந்திரளைமலர்க்கணலேயுறநோக்கி
 நந்தானாசன்செழுந்திரளாய்நமர்களிருந்தபடியென்கொல்
 அந்தோவென்ன ஆளவந்தார்போனாரென்றரணந்தவாச
 சிந்தாகுலத்தாற்பெரியநம்பிதேசிகாவோவெனவீழ்ந்தார். (அ௦)

மண்ணிற்சோகமிகமேவியங்கிவிழுந்தார்தமைத்தாங்கி
 எண்ணிற்றிறந்தாரிற்சுப்பர்களைன்றிந்துமியவையென்னம்பியென
 விண்ணிற்றுயசொற்கொண்டிவிளங்குமினையாழ்வாரருக்கு
 நண்ணித்தேற்றவுடன்றேறினாலம்போற்றுமத்திரளில். (அக)

சென்றாரந்தவிருவர்களுஞ்செறிந்தாரதனுளினையாழ்வார்
 குன்றானாக்கொழுஞ்சுடராமாளவந்தார்கோலத்தை
 நன்றஞ்சிந்தையுறவிருத்திரானமூர்த்தியுன்றோடே
 யின்றோர்வாக்குக்கேட்டிடநான்பெற்றேனிலையென்றீடழிந்து. (அ௨)

சீராரங்கநகர்க்கிடந்ததிருமால்செய்தவுபகாரம்
 போராதோவின்றெனக்கென்னப்புவைவண்ணனுடனவெறுத்துங்
 காராவன்பராளவந்தார்க்கடுத்தகன்மமமைத்ததற்பின்
 வாரினையாழ்வாருடனேமீண்டொஞ்சிக்கேகினார். (அ௩)

[தொடரும்].

உதவிப்பத்திராதிபர்.

ஐந்திரம்.

[கூ—ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இனி, குறிப்பெயர்களுள், பாணினீயத்திற்காணப்படுவன பிற நூலிற் காணப்படின் அவற்றைத் தடித்தளமுத்துக்களிலமைத்தும், தொல்காப்பியத்துட் காணப்படாதன மற்றவற்றிற் காணப்படுமாயின் அவற்றை இருதலைப்பகரத்துள் அமைத்தும், தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுவனவற்றுக்குச்சரியான வடமொழி காணப்படுமாயின் அவற்றை உடுக்குறியிட்டும் எழுதியுள்ளேன்.

அகோஷவத்

அநிக்ஈயை*

அநுநாஸிகா

அநுமதி*

அநுஸங்க

அநுஸ்வாரம்

அந்தம்*

அந்தஸ்தம்*

[அந்யாதம்]

அந்யம்*

ஆத்மனேபதம்*

ஆமந்திரிதம்*

இங்கிய [பிராகிரசாக்கியம்]

1(இடைச்சொல்)

உபதா

உபத்மனிய

உபசர்க்கம்

1(உரிச்சொல்)

[ஊஷ்டமான்]*

ஏகவசனம்

கார*

கால*

கிரியை* (ஆக்யாதமில்லாத)

[குணம்]

[கோஷவத்]

[ஜிஹ்வாமூலியம்]

தீர்க்கம்*

துவிதீயம்

துவிவசனம்

நாமன்* (நாமின்—கா'யா

யனப் பிராகிரசாக்யம்)

[நிபாதம்]

பதம்*

பரூபம்

பரஸ்மேபதம்*

[பூரோக்ஷகாலம்]

[பிராகிருதி]

பிரதீயயம்

1இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வடமொழியில் மொழிபெயர்க்க முடியாதனவேன்பர், பர்னல்.

பிரதமா*	[விசர்க்கம்]
பிரதான*	[விருத்தி]
பிரயத்னம்*	[வியஞ்சனம்]
பகுவசனம்	சம்யோகம்*
பலிஷ்யத்காலம்*	சந்தி*
பூதகாலம்*	[சந்தியக்ஷரம்]
மாத்ரா*	சமானம் (வர்ணம்)
விங்கம் (பாணினி வேறு)	[சமாசம்]
லோபம்*	சவர்ணம்
வர்க்கம்*	ஸ்தானம்*
வர்ணம் (பாணினி)	ஸ்பர்சம்*
வர்த்தமானகாலம்*	ஸ்வரம்*
[விகிருதி]	ஹ்ருஸ்வம்*
விபக்தி*	

ஈண்டுக்காட்டிய பட்டியில் வர்ணம், அக்ஷர மென்ற சொற்களை வேண்டுமெனவே நீக்கியுள்ளேன். “வடநாட்டார் தென்றிசைப்போந்து தமிழாது இலக்கியத்தை ஆராய்தற்குப் பலகாலத்துக்குமுன்னரே தொட்டுத் தமிழர் தனித் தமிழ்முத்துக்களுடையராய்த் தங்கள் இலக்கியம் முதலியவற்றை யெழுதிவந்தனர்” என வேறிடத்திற் குறித்துள்ளேன்². சமாசத்தைச்சார்ந்த குறியீடுகள் பாணினிக்கு முற்பட்டவையாயினும், அவை தமிழ்மொழியில் வழக்காறில்லை.

பாணினியம் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபட்டதும் புதிய பல குறியீடுகளை (சம்க்ஞா) யுடையதுமாயினும், பழையகோட்பாடுகளை யெடுத்தாளும்போது பிராஞ்சு என்றசொல்லால் ஆளுகின்றார். காலஞ்சென்ற கோல்ட் ஸ்டீக்கர் பாணினிபகவான் தமது நூலில் 1, 2, 53—57 ல்தாம் தமது நூலிற்செய்துள்ள மாற்றங்களையும் திருத்தங்களையும் கூறியுள்ளாரென்றெழுதுகிறார். இவர் கூற்றுப்படி, =

- I. முன்னுள்ள சம்க்கை (குறியீடு) களைவிட்டுவிட்டாரென்பது;
- II. சம்க்கையென்பது பாணினியத்திற் பதத்தைக்கொண்டிருவதென்பது;

²Elements of South Indian Paleography.

III. வேறு தனிப்பெயருடைய இலக்கணக்குறிகட்கும் 'சமக்கைடு, யுண்டென்றாலும், வெறும் இலக்கணக்குறியீடு செல்லா தென்பது ;

IV. தி, வு, ஊ முதலியன பழையபெயரையனவாயினும் அவை பதமாகாவென்பது,

ஆனால், பாணினிமுனிவரே i, 2, 56-ல் பிரதான பிரத்யயங்களைக் காட்டுவதால் ஈண்டுக்கூறியனவும் இவர்க்கு முற்பட்டதென்பது ஒரு தலை. பாணினியத்தை ஊன்றிநோக்கி ஆராய்வோமானால் முன்னாள் விருந்த சில சொற்களை யாதொரு விவரமுமின்றி யுபயோகித்தும், சில பழஞ்சொற்களை அவை யுபயோகப்பட்டுவந்தமுறையைவிட்டு யான் இன்னபொருளில் உபயோகிக்கிறேன் என்ற விவரம்காட்டி யுபயோகித்து முள்ளாரென்பது விளங்காமற்போகாது.

முதலாவதாக:—பிரதமா, துவிதீயா, திரிதீயா, சதுர்த்தி, பஞ்சமி, ஈஷ்டி, சப்தமி என்ற வேற்றுமைகளை இவர்க்குப்படி உபயோகித்திருப்பாரானால் பொருள் விளங்கியேயிராது. கல்கத்தாவிலே பதிக்கப்பட்ட பழைய பாணினிய வியாகரணப்பதிப்புச்சுளில் இவை பிராஞ்சவியாகரணிகள்கோட்பாடென்று காணப்படுகிறது.

ii. 3, 13ல் உதாதீ-தி ஸுஜூ பூவாஊ என்கின்றார். ii, 3, 46-ல் பிரதமா என்றிருக்கிறது. இவை பழையபெயர் கோட்பாடுகளி னாலேயே விளங்கவேண்டும்.

அநுஸ்வாரம், அந்தம், ஏகவசனம், துவ்வசனம், பகுவசனம், உபசர்க்கம், நிபாதம், தாது, பிரத்யயம், பிரதானம், பிரயதன்ம், காலம் இவைகளை யாதொருவிவரமுமின்றியே யாண்டுள்ளார். சமாசம் என்பதை முன்னோர் கைக்கொண்டபடியே யாண்டுள்ளார்.

ஈண்டுக்கூடிய உதாரணங்களாலே இந்த ஸமக்கைடுகள் தமக்கு முற்பட்டநாள்முதல் மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டனவென்று கொண்டா ரென்பது விளங்குகின்றது.

பாணினி விவரணம்கொடுத்து எடுத்தாரும் ஐந்திரபதங்கள் அநு நாசிகை, ஆத்மவேதம், ஆமந்திரிதம், உபதா, குணம், தீர்க்கம், பதம்,

பாஸ்மைபதம், ஶிபக்தி, ஶிருத்தி, சம்யோகம், ஶவர்ணம், ஹிருஸ்வம் முதலியன.

சுநுநாவலிகா என்றசொல் பாணினீயம் i 1. 8-ல் ஶுநாவலிகா வவ நொநுநாவலிகா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிராதிசாக்கியங்களில் ங, ஞ, ண என்ற எழுத்துக்கள் சுநுநாவலிகா என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஆத்மனேபதம்:—முதலியவற்றைப்பற்றிப் பேசும்போது பாணினீ i, 4, 99-ல் ஹி வாவெவ்வடி என்றும், அடுத்த சூத்திரத்தில் தஜாநாவா துநெவடி என்றும் விவரித்துள்ளார். காதந்தரம் iii. 1, 1-2-வது சூத்திரங்களிலும், கச்சாயநம் iv, 2, 21-வது சூத்திரத்திலும் இவை சில அந்தங்களின் பெயரெனக் கூறியிருக்கிறது.

ஆகவே இவர் முன்னோர்களே—அறியாத—குறியீடுகளை உபயோகிக்க முற்பட்டதால் இந்தவிவரணம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

ஆமந்திரிதம்:—சூரீஞூண மென்பது பாணினி ii, 3, 48-ல் ஶாஶீஞூதா என்று எழுதியிருக்கிறது. இது விவரமாகாது.

உபதா:—பாணினீயத்தில் i, 1, 65-ல் சுஹொஞூத்^ஶ வஹுவஹவயா என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் காதந்தரம் ii, 1, 11ல் காணப்படும் சுஹொத்^ஶ என்பதும், அதர்வப் பிராதிசாக்கியம் i, 92; காத்யாயனப்பிராதிசாக்கியம் i, 35-ல் காணப்படும் விவரங்களும் ஒன்றேயாயினும், பாணினி யிற் காணப்படும் சிறு மாறுதலால் உண்டாகும் வேற்றுமை வெளிப்படையானதே. இவ்வேற்றுமைதானென்னெனின் சுஹி என்பதேயாம். இதனை மகாபாஷியம்,

கிம் ஹிம் சுஹிம் ஶ்ரஹண்ம் சுஶ்ரஹண்ம்
 விஸெஷணம், வளவம் ஹவிதம் சுஹவிதி |
 உபயா ஸம்ஜக்யாபாம் சுஹிம் ஶ்ரஹண்ம்
 சுஶ்ரஹண்ம் ஶிஷிஷா ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் ||
 என்று விவரிக்கிறது.

மேலே கூறியவைல்லாம் அடையாள எழுத்துக்களை (Indicatory Suffixes) ஒழிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடேயாம். பழைய நூல்களில் இவைபோன்ற குறியீடுகள் உபயோகிக்காததால் விவரங்களும் வேண்டுமெனில், வணிகாத் சுஶ்ரஹண்ம் வஹிஷிஷா உபயா என அதர்வப்பிராதிசாக்கியம் i, 92-லும் காத்யாயனப் பிராதிசாக்கியம் i, 35-லும் காணப்பட்டாலும் அவற்றின்பொருள் வெளிப்படலை.

குணம்:— குணம் என்பது பழைய நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், பாணினி மாஹேசுர சூத்திரங்களை யுபயோகிப்பதால் பிரத்யாஹாரத்தில் இதனைப்பற்றி விவரித்திருக்கிறார். குறில் நெடில்கள் பழைய நூல்களில் மாத்திரையைக்கொண்டு விவரிக்கப்பட்டன. பாணினி i, 2, 27-ல் ஹகாரொஹ ஹுஸு ஶிஷிஷா ஶ்ரஹண்ம் என்று புதியதொரு கொள்கையை நாட்டினார்.

பதம்:— பாணினி பம் i, 4, 14-ல் ஶ்ரஹண்ம் வஹிஷிஷா என்று ஒருசூத்திரம் செய்திருக்கின்றார். முன்னாளிலே சுட்டும் திங்கும் பதங்கள் என்ற விவரமும் வழக்கமும் இல்லாமையாலே இந்த விவரம் வேண்டியிருந்தது. காதந்தாம் i, 1, 20-ல் வஹிஷிஷா ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் ஶ்ரஹண்ம் என்று தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

லோபம்:—சுடிஸ-ஓ நு ஹொவஃ என்பது பாணினியம் i. i. 69. இம் மாதிரி சூத்திரம் முதனமுதலாகச்செய்தது இவர்தான். முற்காலத்திலே லோபம் என்பதற்கு என்ன பொருளுண்டோ அதன்படியேதான் உபயோகப்பட்டு வந்தது. பாணினிதான் முதன்முதலாக இதனையும் லு, லுக், லும், த்லுக்களையும் உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்.

விபக்தி:—பாணினிபகவான் i. 4. 104-ல் விஹக்திஸு என்கிறார். சுப்பும் திங்ஷும் விபக்திகளென்கிறார். பழையநூல்களில் முடிபுகள் (உருபுகள்)மாதிரம் கொடுக்கப்பட்டன. சுப்பையும் திங்ஷையும் குறித்ததால் இவ்வாறெல்லாம் விவரிக்கவேண்டியதாயிற்று.

விருத்தி:—வ்யூஹி என்பது குணத்தைப்போலவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சம்யோகம்:—மாதேஹசுரசூத்திரத்தைக் குறித்துக்கொண்டதால், சம்யோகம் என்பதற்கு ஹொநாநாஹூஃ ஸஹொயாமஃ என்ற புதியதொரு சூத்திரமும் விவரமும் வேண்டியதாயிற்று. ரிக்வேதப்பிராதிசாக்கிபம் 1. 7-ல் ஸஹொயாமொ வ்யூஹ ஸநிவாதஃ என்று காணப்படுவது பாணினிக்கு ஒற்றுமைப்பட்டு வரமாட்டாது.

சவரணம்:—இந்த ஸவணம் என்பது பழையநூல்களிலே விவரிக்கப்பட்டாவிட்டாலும் பாணினி துஹூஸ்யூ வ்யூஹ ஸவணம் என்றொரு சூத்திரம்செய்ததால், பழையமுறையில் எழுத்துக்கள் (old lists of analogous letters) சேராவாயின.

பாணினி முனிவர் ஐந்திரத்திற் காணப்படும் பலவற்றை அதே நியதியில் விவரமில்லாமலும், பழையபாயிரந்த சில சம்க்கைகளைத் தமக்குவேண்டியபடி திரித்து ஆளும்போது அதற்குற்ற விவரங்களைக் காட்டியும் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பது இவைகளால் விளங்காமற்போகாது.

இதுவரை பாணினிமுனிவைப்பற்றிப் பேசுவந்தோம். கணபாதர், பதஞ்சலி முதலியோர் ஐந்திரமுதலிய பழையநூல்களிற் காணப்படும் குறியீடுகளை அவ்வாறே (பழைய நோக்கங்களோடேயே) வார்த்திகத்திலும் மகாபாஷ்பத்திலும் பாணினியத்தில் விளங்காதவைகளை விளக்க மாசுச் சொல்வதன்பொருட்டு உபயோகத்திருக்கின்றனர். இவர்கள் ஐந்திரத்திலிருந்து ஆண்டவைகளைமெல்லாம் பிராஞ்ச: என்ற சொல்லாற் காட்டியிருக்கின்றனர். இவர்கள்மத்திரமன்று. பாணினியும் இதே சொல்லோடு iii. 4. 18. iv. 1. 17, 43, 160; v. 3, 80, 94; 4, 101; viii. 2, 86 களில் ஆண்டுள்ளார். சுலஜீ க்ஷொர் ப்ரூகிஷ்யயபொம் ப்ராஹாணீர்। என்று முதலிற் பாணினியத்திற் காணப்படுகிறது. அடுத்துவரும் மூன்றுசூத்திரங்களும் பெண்பாற்பெயர்களைப்பற்றிய வாயினும், இவைகளின் சம்பந்தங்கள் ஏவை பென்று கண்டுபிடிக்கக் கூடவில்லை. இதுவரையில் ஒத்துப்பார்த்த நூல்களிலே தமிழும் பாஷியுமே ஒருசிறிதுதான் பொருளிற் றிரிபின்றி உருவில் வேற்றுமையுடைய வாய்க் காணப்படுகின்றன. இவ்வளவுதான் அவைகளினின்று எதிர் பார்க்கமுடியுமென்றாலும், இதனால் நம்முடைய ஐந்திரத்தைப்பற்றிய கொள்கைக்கு யாதொரு மாறுதலு மில்லை.

பாணினியத்திற்காணப்படும் பிராசீனவென்பதெல்லாம் முன்னே ரைக்குறிக்குமேயன்றி, கீழ்காட்டினரைக்குறிக்குமா வென்று ஆராயும் போது திக்கைக்குறிக்காதென்றும் பழைய ஆசிரியர்களையே குறிக்கு மென்றமே கொள்ளவேண்டும். ப்ராஹாணீர் சூஹாயபாணாஃ 3. த. நா. என்று காசிகாவிரூத்திமுதலியவற்றிற் காணப்படுவதால் அவ்வாறே கொள்வதுதான் சால அமைவடையதாம். அற்பமாகக் காணப்படும் விஷயங்களையும் அற்பமென்று புறக்கணித்துவிடாது வேதகற்ப சூத்திரங்களிற் காணப்படும் இலக்கணங்களை யூன்றிநோக்குவோமாயின்

அவை ஐந்திரமென்றே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறதென்றும், அவை பாணினியத்திற்கு முற்பட்டனவேன்றும் தோற்றமற்போகா.

தைத்திரீய ஆரண்யகம் vii, 1, 2-ல் ஸிக்ஷாஃ வ்யூவ்யூ ஸ்யூரீஃ। வண-ஃ ஸூராஃ। ரீத்ரா வஹம்। ஸாஃ ஸனாநம்। உத்யூகூ ஸிக்ஷாஃ। என்று காணப்படும் ஒலிநூற்குறிப்புக்களுள் வர்ணம், ஸ்வரம், மரத்திரைகளைப்பற்றிக் காணப்படுபவை ஐந்திரவழக்குகள்.

சாந்தோக்ய உபநிடதத்தில ஸ்பர்ச, ஸ்வர, ஊஷ்மான் என்ற ஐந்திரவழக்குக்கள்காணப்படுகின்றன. சதபதப்பிராமணத்திலேநெடுபெரு வயநெடு வஹுவநம் வ்யூவ்யூவெதி என்று காணப்படுவதில் ஏகவசனம், பகுவசனம் என்பது ஐந்திரவழக்கு.

ஐதரேயப்பிரமாணத்திலே அக்ஷாம், அக்ஷாபக்தி, சதுரக்ஷாம் வர்ணம், காரம், பதம் என்பன காணப்படுகின்றன.

கோபதப்பிராமணம் i. 24ல் ஒகூகாரஃவ்யூவ்யூஃ। கொ யாதஃ। கிஃபூதிவஹிஃ। கிஃ நாரீவ்யூதஃ। கிஃ லிஃமஃ। கிஃ வஹநம்। கா விஹிஃ। கிஃ பூக்யஃ। கிஃ ஸூர உவலமெ-ஃ நிவாதஃ। கிஃ வெ வ்யூகாரணம்। கொ விகாரஃ। கொ விகாரி। கதி ரீத்ராஃ। கதி வண-ஃ। கத்யக்ஷாஃ। கதி வஹிஃ। கிஃ ஸஃயோமஃ। கிஃ ஸூரநாநு பூரந காரணம்। ஸிக்ஷாஃ। கிஃ உத்யூரயணி। கிஃ வஹிஃ। கொ வண-ஃ உதிவஹிவெ-ஃ பூஹிஃ। என்று காணப்படுகிறது. இச்சிறுவாக்கியத்திற் பல ஐந்திரவழக்குகள் காணப்படுதல் போல இப்பிராமணத்தில் i. 16, 20; 22 முதலான பல உண்டு.

வீபர் ஆசிரியர் வேதகற்பகுத்திரங்களிலே வியஞ்சனம், ஓகாரம், மகாரம், தாலஸ்தானம், ஓடயஸ்தானம், புலுதம், திரிமத்திரை, சந்தியக்ஷாம், பரிக்ருஹ்யம், நாமம் முதலியன ஐந்திரவழக்குகளென்றார். க்ருஹ்ய குத்திரங்களில் இருவழக்குகளும் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், பழையவழக்குகளே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை கொண்டும் வேதகாலத்திலே ஐந்திரவழக்குண்டு எனத் தெரியலாம்.

இனி, ஐந்திரம் முதலிய வியாகரணங்களையும் பாணினியத்தையும் உரைநடைகொண்டு ஆழ்ந்துநோக்குவோமானால் ஐந்திரம் முதலாயின பொருள் எளிதில் அறிதற்பாலன; பாணினியமோ எளிதில் விளங்காத தென்பது புலப்படும். ரிக்வேதப் பிராதிசாக்கியத்தைப்பற்றி ரிஞியே (Regnier) பண்டிதர், “பிராதிசாக்கியத்தில் VII, VIII, IX என்ற மூன்று அதிகாரங்களும் வெளிப்படையான பொருளுடையனவாய் யாவார்க்கும் விளங்கக்கூடியனவாயிருக்கின்றன. இவை பொதுவாக விஷயங்களைக் கூறிச்செல்லுமென்றி அதற்குற்ற காரணங்க ளிவைபெனக் குறித்திச் செல்லா. சிறுசிறு சூத்திரங்களாக அநேகம் காணப்படுகின்றனவாயினும், அவைபெல்லாம் நூலிலே காணப்படுவனவற்றிற்கேபன்றி வேறொன்றிற்குமல்ல. இவைகளைல்லாம் முன்னாளிலிருந்த கவிகள் தம் மனம்போனவாறு பாடியவைகளுக்கேபாகும்” என்கிறார். மற்ற மூன்று பிராதிசாக்கியங்களும் நடைமுறையிலும், வைப்புமுறையிலும் முன்னதற்கு வேறுபட்டித் தற்காலமுறைபைக் கையாடினும் பாணினியத்திற்கு முழுதும் வேறுபாடுடையனவேயாம். இவற்றிலுள்ள விடயங்கள் எளியனவாய் யாவார்க்கும் விளங்கக்கூடியன. பாணினிய வியாகரணத்தைப்போன்று பரிபாஷை வேண்டியிருப்பதால், பழையநடையைப் பலவகையிற் கைவிட்டனவாம்.

முன்னர்ப் பாணினிபகவான் சம்க்களுகளைக் கைபாண்டவிதத்தைக் கூறிபுள்ளேன். மஹேசுரசூத்திரமும், பிரத்தியாகாரங்களும் ஐந்திரத்தொகுதியுட் காணுமை நடைமுறையிற் பல மாறுபாடுகளைக் காட்டுகின்றன. சந்திப்பிரகாரத்தில் இவை தெளிவாகத் தெரிகின்றன. பாணினியத்தில் வனவொழியவா யாவஃ என்ற சூத்திரத்தில் ஏச் என்பது உ (ஓங், ஐ, ஓள) ச் என்பதைக் குறிக்கும். இந்தவிதிக்குப்பதிலாகக் காதந்தத்தில் 1, 2, 13—15 என்ற எண்களுடைய இய்ய்; ஏ ஆய்; ஓ ஆவ்; ஓள ஆர் என நான்கு சூத்திரங்க ளுண்டு. மெய்யீற்றுப்புணரியலு மப்படியே காணப்படுகிறது. ஆனால், பாணினியத்திலே ஒரே பிரத்தியாகாரத்தாற் காணப்படுகிறது. பாணினி கூறும் ஒரு சூத்திரத்துக்கு ஐந்திரத்தொகுதியிற் பல வேண்டியிருக்கின்றன. திங். (பாஸ்மைபதம்-9, ஆத்மநேபதம்-9) அந்தங்களைப் பாணினி ஒரு சூத்திரத்தி லடக்கிவிட்டார். ஐந்திரத்தொகுதியில் இவைகளைப் பல சூத்திரங்களாற் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

ஐந்திரத்தொகுதியிலே கணங்கள்* காணப்படாமலிருக்க, பாணினியத்தில் முன்னூற்றக்கு அதிகமான கணங்கள் உண்டு. விட்னி (whitney) பண்டிதர் இதனைப்பற்றி எழுதும்போது “கணங்கள் அதர்வப்பிராதிசாக்கியத்துக்கும் பாணினியத்திற்கும் உரித்தானதுபோலும்” என்று எழுதுகிறார். முன்னதனில் 24 கணங்கள் இருக்கின்றன. வாஜஸ்நேயப்பிராதிசாக்கியம் V 38-ல் ஒன்றும், ரிக்வேதப்பிராதிசாக்கியத்தில் IV 39-ம் சௌகரியத்திற்காக ஒருபட்டியுமிருந்தாலும் மற்றவைகளில் ஒன்றமேயில்லை. தைத்திரீயப்பிராதிசாக்கியத்தில் கணங்கள் V 40-ல் ஸெத்யாயநாடி XXIII 11-ல் ஶுநாடி; XXIV 4-ல் சக்ஷா ஸஹிதாடி என்று காணப்பட்டாலும் அவைகளெல்லாம் கணங்களாகா. தொல்காப்பியத்திற்கணங்கள் இல்லை. நன்னூலிற் காணப்படுகின்றன.† காதந்திரம், கச்சாயனத்திலும் இல்லை. இவற்றைக்கொண்டு பாணினிபகவான் இந்தக் கணங்களைத் தாமே புதிதாக உண்டாக்காவிட்டாலும் முதன்முதலாக நூலில் நுழைத்தவரென்பதிற் றடையில்லை.

இனி, பொருட்பாகுபாட்டைப்பார்த்தாலும் அவ்வாறுதான் காணப்படும். பிராதிசாக்கியங்களிலே இலக்கணசம்பந்தமற்ற பலவிடங்கள் காணப்படும். தொல்காப்பியத்திலும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. மரபியலை நோக்குக. தொல்காப்பியத்திலே உவமமும் செய்யுளும் மரபும் கூறப்படுகின்றன. ரிக்வேதப்பிராதிசாக்கியம் 15-ல் வேதபாடசாலைக் கிரமமும் 16, 17, 18-ல் செய்யுளியலும் உண்டு. அதர்வப்பிராதிசாக்கியம் IV. 101—109; காத்யாயனப்பிராதிசாக்கியம் 1, 20—26; viii 32-34, 35, 43; தைத்திரீயப்பிராதிசாக்கியம் xxiv 5-6ல் வேத

*கணம் என்பதற்கக் கூட்டம் என்று பொருள். பாணினியத்தில் இந்தக் கணபாடம் கொடுத்தவைகளுக்கு விக்ரிகசமாசமில்லாமற் காட்டிய சொல்லைக் கொள்ளவேண்டியதே. உதாரணமாக ஸாகவாயி-வஃ என்பதற்குக் கீரையிற் பிரியமுள்ள அரசன் என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும், இதனில் பிரியமுள்ள என்பது காணப்படாததற்காகவே இந்தப் பாடம் கொடுக்கின்றார். இது போன்றே சுகிஞ்சுரி ராஜாநாஃ சுநொ ராஜாஃ என்பனவும் மற்றவைகளும்.

† ஆதியென்பதற்குப்பதிலாக ‘முதல்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நூலைக்கற்கு முறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. பழைய நூல்களில் அந் நூலுக்குச்சம்பந்தமில்லாதவற்றைக் கலப்பது வழக்கமென்றே சொல்லலாம். பிராமணத்தில் முறையாக இலக்கணம், சொல், யாப்பு என்ற பாகுபாடு உண்டு. பிராமணங்களில் யாப்பு நூல் மிகுதியாகக் கவனிக்கப்பட்டதோடு அதன் விதிகளெல்லாம் பரக்க ஆராயப்பட்டன. கிரேக்கரது பழைய முறையும் இவையும் ஒற்றுமையுடையனவென்று கூறலாம். மேலே கூறியன கொண்டு ஐந்திரமென்பது இந்திரனும் செய்யப்பட்ட ஒரு நூலென்று கொள்வதைக் காட்டிலும் ஒரு இலக்கணத் தொகுதியென்று கூறுவது பொருத்த முடையதென்று தோன்றுகிறது.

இனி ஐந்திரம் வந்துள்ள நூல்களைக் குறிக்கின்றேன். அவற்றின் ஈற்றிலே தை பென்றிருப்பது தைத்திரீயப் பிராதிசாக்கியமென்றும் அ என்றிருப்பது அதர்வப்பிராதிசாக்கியமென்றும், கா என்பது காத்தியாயனப் பிராதிசாக்கியமென்றும், பா பாணினீயமென்றும், நி யாஸ்கரது நிருத்தமென்றும், ம பா பதஞ்சலி முனிவருடைய மகாபாஷியமென்றும் கொள்க.

ஆக்னிவேஸ்யை.	தை.	காந்தமாயன.	தை.
ஆக்கினிவேசியாயன.	தை.	காண்வ.	கா.
ஆக்ராயணம்.	நி.	காத்தக்ய.	நி.
ஆதரேய.	தை.	காசகிருத்ஸ்ந.	ம. பா.
ஆன்யதரேய.	நிக்.	காச்ய.	க1. தை.
ஆபிசலி.	ப. ம.	குணரவாதவ.	ம. பா.
ஆக்வரகஸ்.	தை.	கொண்டின்ய.	தை.
உக்ய.	தை.	கௌத்ஸரிக்.	பிரா.
உத்தமோத்தரியஸ்.	தை.	கௌஹலீபுத்ரா.	தை.
உதீச்யஸ்.	தை.	குரோஷ்டாரீயப்.	ம. பா.
ஒளதும்பராயணம்.	நி.	கிரௌஷ்டிக.	நி.
ஒளபமன்யவ.	நி.	கார்த்த்ய.	நிக். கா. பிர.
ஒளபசிலி.	தா.	காலவ.	நி. பா.
ஒளர்ணவாபீ.	நி.	கொண்டிய.	ம. பா.

கௌதம. தை; ம. பா.

சர்மசிரஸ். நி.

சாக்ரவர்மண. பா.

ஜாதுகரண்ய. கா.

தைதீகி. நி.

தைத்ரீயகஸ். பா.

பிலாக்ஷயண. தை.

பிலாக்ஷி. தை.

பாதபிகார. தை.

பிராம்யகிராபகிருத். ரிக்.

பாரத்வாஜ. ரிக். தை.

மாசகீய. தை.

மீமர்ஸ்காஸ். தை.

யாஸ்க. ரிக்.

வாத்ஸ்பிர. தை.

வாத்ஸீய. அத. பிரா.

வார்ஷாயணீ. நி; ம. பா.

வால்மீகி. தை.

வேதமித்ரா. ரிக்.

வியாளி. ரிக்.

சுதபலாக்ஷ.

மௌத்கல்யர்.

சாகடாயனர். கா. அ. ம. பா.

சாகல்ய. ரிக். பிரா.

சாங்காலன். தை.

சைத்யாயன. தை.

சௌனக. நி.

ஸ்போடாயன. பா.

ஹாரீத. தை.

இவ்விதமாக அநேக நூல்களிலே காணப்படுவதாலும், அவை முற்றுப் பாணியைத்திற்கு முற்படுவதாலும் ஐந்திரமென்றுபேருடைய இலக்கணத்தோகுதியென ஒன்று உண்டென்பது உறுதிப்படுகிறது.

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகள்.

ஆனைமங்கலம் செப்பேடு.

— 0: —

வகசக்கராதிபதியாய்வாழ்ந்த இராஜராஜன் மதவைராக்யமற்றவ னாய் எல்லாமதங்களையும் சமமாகப்பாவித்துவந்தானென்பது, நாக பட்டினத்திற் கடாரத்தரையன் எடுத்த சூடாமணிவிகாரமென்னும் புத்தப்பள்ளிக்கு வேண்டும் நிவந்தங்கள்வைத்து, அப்பட்டினத் துக் கருகிலுள்ள ஆனைமங்கலம் முதலிய பலகிராமங்களை முற்றாட்டாகக் கொடுத்து, அதை அவன்மகன் இராஜேந்திரன் செப்பேட்டில் வரைந்து கொள்ள அனுமதித்தமையால் விளங்கும்.

அச்செப்பேடு இதுபொழுது ஐராப்பாசிலே லீடன் என்ற பட்டினத்துக் காட்சிச்சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, இருபத்தேரீதழ்களையுடையதாய் ஒருவளையத்திற் கோக்கப்பட்டுள்ளது. இதழொன்று 14 அங்குல நீளமும் 5 அங்குல அகலமும் உள்ளது. இந்தச் செப்பேட்டில் வடமொழியில் வம்சாவளியும், தமிழில் தானமும் வரையப்பட்டுள்ளன. சரித்திரஆராய்ச்சியாளர்க்கு இது பெரிதும்பயன்படு மென்றெண்ணி இப்பொழுது வம்சாவளியை வெளியிடலானேன்.

ஶ்ரீஶிவாயு

உக்யீவீந வயொயா ஶ்யதடி

காஸீர வங்காங்கிதா

ஶ்ரீஶிவாயு தும ஶ்ரீஶிவாயு

ஶ்ரீஶிவாயு ஶ்ரீஶிவாயு

ஶ்ரீஶிவாயு ஶ்ரீஶிவாயு

ஶ்ரீஶிவாயு ஶ்ரீஶிவாயு

ஶ்ரீஶிவாயு ஶ்ரீஶிவாயு

ஶ்ரீஶிவாயு ஶ்ரீஶிவாயு

[க]

(1) திருமகளை ஆண்களஞ்செய்ததாற் குங்குமச்சேறநீர்த கைகள்—சாங்கம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்திய கைகள்—மிக்க நீலநிறம் பொருந்திய உடலோடுகடிய ஹரியினது கைகள்—நன்மையைக் கொடுக்கட்டும்.

பாவசு கெகொலு செலெலெ விஹாதி ஊவாநு

ஊநுளெளல் ஸுடெவ்யூ

பாவசு க்ஷீராம்புராசெளஹரிஹிஸயநெ

யெமநிடிஊங்கெநாதி ।

பாவஶ்டாஊம் நிதாஊம் வ்யவநயதி ரவி

விஶுலெ லொகெகெ ஶீவ

ஶாவசு வாயா ஶவாயாசு சுயஸிவிஶீவீ

ஶணலாநு ஶொலவம்ஸம் ॥

[௨]

சூவீ ஶாஶெஜா ந்யவாணாம் ஶீநுரஹி ஶீகரா .

ஶீஸலொகெகெ நெநெசூ

ஊக்ஷீ வாசு ஶூதநுஜொஶஜநி ந்யவஸீகூபு

ஸெணீ ஶீஶாம்விய ஶீஶம் ।

ஶீநூதா யாதி கெலூ மூணநியிரஶவசு

ததூலெ ஶெஶிவாவொ

யெலொகா ஶொகெலெலொ வயிவியிவஶிஶாம்

வாலயாஸீல ஶெஶிஶம் ॥

[௩]

(2) இந்துசேகரன் கைலாசகிரியின்கண்ணே பார்வதிதேவியோடு ஶீலாவிநோதனையிருக்குமட்டும், மஹாவிஷ்ணு திருப்பாற்கடலிலே ஆதிசேஷன்மீது அறிதுயிலமர்ந்திருக்குமட்டும், கதிரவன் உலகருளைப் போக்கி ஒளியைஶீசமட்டும் இச்சோழவம்மிசம் உலகைக் காப்பாற்றுவதாகுக.

(3) முதன்முதலாக, உலகிற்கு ஒரு சண்போன்றவனும் பனிப்பகைவனுமான ஆதித்தனிடமிருந்து மறுதோன்றினான் இவனுக்குப் புத்திரனாக அரசர்க்கரசனை இக்ஷ்வாகு பிறந்தான். இவனுடைய பாதங்களை அரசர்களின் மணிமுடிசுள் தடவியவண்ணமாயிருந்தன. பிரமணியொத்தவனும் சக்கரவாளம்வரை தன்னுனை செலுத்தியவனுமான மாந்தாதா இவனுக்குப் புத்திரனானான்.

ராஜாவீரீ லுமுகுந் ஊதுலிவித
தவ்யுராத்ஜொ வீரூவா

ஸதுத்ரா வனொஜநி க்ஷிதிவதி
க்ஷுத்ருக வடுவாணிஃ

தஹுஸ ஸிவிரி துஸெஷஜமதி
புவுராத கீதிநு-வ

ஸீ ராநாவிரஹுஷெ நடுவதி
வூராதாவி-தா-வியு-யம் ॥

[ச]

வராசு-ல ஸாக்கித ஜீவிதஸு

• தவ்யுரதி மஹீர முணஸு ராஜகுஃ

வூரஸு கவீநா ஃஷஹ விஹாய

கொவா முணாநு வண-யித-ம் ஸிசு-ம் ॥

[ரு]

தஹுஸவாராகரவடு-ணவடு-ரா

நியி-கூராநா ஃஜநிஷு வொஹி

யஹுஸஜாதா யஹுவடு-வ

வொஹிபாந ஃய திக்ஷிதீஸாஃ ॥

[சு]

(4) இவனுக்கு வீரியவானான முகநுந்தன் புதல்வனாகப் பிறந்தான். க்ஷத்திரியகுடாமணியாக உலகினை ரக்ஷிக்கும் வல்லபன் அவனுக்குப் புதல்வனான இந்தவம்சத்திலே சிபி தோன்றினான். இவனைப்போற்றாத அரசர்களில்லை.

(5) பிறநுக்காகவசித்தவந்த இவ்வரசனை வியாசனைத்தவிர வேறு யாரால் புகழமுடியும்.

(6) கலிநிதியாகப் பாற்கடலிற் சந்திரன் தோன்றியதபோல இந்தக்குடியிலே சோழன் தோன்றினான். இவன்வழிவந்தவர்கள் சோழர் எனப் பெயரடைந்தனர்.

ததெதாஜி தாவிராரா திராஜாவீ ஞாஜகெஸரீ
தக்வரவாரபூஸவெரொதவரகெஸரீ || [௭]

ராஜகெஸரினொநாபி வரகெஸரினொநவ்யுய
ஸுவஸ ஜநநாராஜகூ சுஜகூநவீசு வரிவ்ருதிதம் || [8]

தஹெஸ வுரமரமரஸுவெரிவெமரூ
ராரெஜெரு ரவிகும கெது ராவிராவீசு |

யொஜிதா ரணஹி பூகூ பிவ்யுயசு
ஹவ்ராவாபிவத பூகூஜிசு ஸிவியூம் || [9]

வ்யூவ்ருகெது ரவவதூநெயெ
வெரி வாரண பூமாவீவொ நூவம் |

வஹவொநூநித ஹநெயெ வஹீ
வாஸிவொநூநித கஹவாஹம் || [10]

காரிகாவொ பிவீவாஹி காரிகாவஹுஹநெயெ |
கூவிராவீசு கெவெள வகெரு காவெரீதீர வநூநம் || [11]

(7) பின், சத்தநூநாசனான இராஜகேசரி தோன்றினான். பின்னர்ச் சத்தநூநாடுகளை பொழிப்பதேநோக்கமாகவுடைய பரகேசரி தோன்றினான்.

(8) பின் இந்த வமிசத்திலே வந்தவர்களெல்லாம் இராஜகேசரி, பரகேசரி என்ற பெயர்பூண்டு ஆளத்தலைப்பட்டனர்.

(9) இந்த வமிசத்திலே, ராசிகுலவிளக்கான சுரகுரு என்று சொல்லத்தக்க இராஜேந்திரன் தோன்றினான். இவன் காலனை வென்ற தால் மிருத்யுஜித் என்ற பெயரையடைந்தான்.

(10) இந்தவம்சத்திலே வியாக்ரகேது என்ற புலிகேசி தோன்றினான். பின்னர், வேண்டியபார்க்கொருகற்பகதநுவான அரிகாலன் உண்டானான்.

(11) இந்த வம்சத்திலே காரிகாலன் பிறந்தான். இவன் காவிரிக்குக் கரையிட்டான்.

கொடுவகணாநு சலவடிவிலு க்நாயிவாராயிதாண்டி
 வகண்டெ தலு புயித லீனிசீர ஸலு வாடிவ ஹும் |
 கொக்கிணு ஸீவதி ரமிய ராநவாயெ தடி
 லெவாவொடலெடிவநுவதிஸு ணிவொவாவிதாண்டி ||

விஜயாவொடலெடிவநுவதி ஸு ணிவொவாவிதாண்டி ||

புணரிநடுவெநு சுகுடவூறு லுமநு
 ஶீனிஸி ராஜித வடிாண்டி உயம் || [கந]

சுடிதொ லெவதலுலூ டுடிம டிதடிுதி |
 யலூராதி ஶீவாவ யூன உக்யு புதாவவாநு || [கச]

சுநன ருத புகுரெகவாலா
 டுடிார லுதாடிபாயலூகி
 வராநகொவி ஶுஹிதாயராஜா
 ராஜெவடிு ஶுாண்டிடு காலி || [கடு]

(12) இந்தக்குடியிலே, சிவபெருமானுடைய பாதகமலங்களிலே மொய்க்கும் வண்டான கோச்செங்கணன் தோன்றினான். இவனை அரசர்களெல்லாம் போற்றினர். இந்த உத்தமமானகுலத்திலே கோக்கிள்ளி தோன்றினான். அவனை வணங்காத அரசர்களில்லை

(13) இந்தவழியிலே, பலம்பொருந்திய விஜயாலயன் தோன்றினான். இவன் இப்பூவுலகமுழுவதும் ஐயித்தான். இவனுடைய அடிகள் மற்றையரசர்களுடைய மணிமுடியில் பிரகசித்தன.

(14) இப்பூபாலனிடம் கீர்த்திவாய்ந்த ஆதித்தியன் தோன்றினான். இவனைக்கண்டமாத் திரத்திலே எதிரிகளுடையசக்கரங்கள் கீழே வீழ்ந்தன.

(15) பலசித அரசனங்களுக்கு, இருப்பிடமானவனும், மிக்க பலசாலியும் ஆன இவ (ஆதித்திய) னிடமிருந்து பராந்தகன் என்று பெயர் படைத்த பெரியோன் தோன்றினான்.

ஊடுவாவலிடுளலிவீஊவரணடிநூஸூழியா தடுஜா
ராஜாடிது உதிஸூு தஸூ வவவா நாவீடிவநூா: வதி: || [கசு]

ராஜாடிதுஸூவீரொ ரவிகும திமகூ க்ருஷ்ணராஜம்ஸடுவெ
நூம் ஸடுகூஷாஷூாகூஷூாஷூாரிஜெளநிஜநிஸிதஸடுரெ ஸூவ
தழீ ஸூஷினாசு. நாடுமநூு ஸூநுவதீ- விடிலி தஹூடியஸூநுநிஸா
டிஷூவாடுத ராரூடுஷூா டெஷூவி-கூாநனூூஊவநூிஹி
டுதா வீரடுகாநூஜமாடி || [20]

ராஜாடிடுது ஸூரவூர வயடுவகூ வடுகூரூஹாணா
ஸூூதிடு ககூதூம் மதவதி ஶீஹாடுதஜலி க்ஷூாடிஸெஷாடு.
வீரொ Zரகூசுகூஷவி தலககூாரா திலாநூாநூகாரொ
ஸூாதா தஸூ ஸூயித ஶீஹிா மணராடிதுவடி-கூா || [2க]

உதூடிவூகூடுயூரானகூாவூடு கடுவரகடுநூாதூரகீர
ஊடுடி: மூாடி ஶீஹாடுதஹிடுஜநநூாடி வரகூடுஹடுதாஸூடி
வஊமாடி || [22]

(19) கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவலயத்தை நீதிவறாது
ஆண்டுக்கொண்டிருந்த பராந்தகன் சொர்க்கமடைந்தபின்னர் இராஜா
தித்தன் அரசனான. அவனுடையபாதங்களை அரசர்பலரும் வணங்கு
வாராயினர்.

(20) வீரனும் ரவிகுலதிலகனுமான இராஜாதித்தன் ஒருவரா
னும் வெல்லமுடியாத கிருஷ்ணராஜனை (கன்னரதேவனை) வென்ற
பின்னர் யானையின்மேலிருக்கும்போது பகைவரம்பு மார்பிற்று வீர
சொர்க்கமடைந்தான்.

(21) இவன் தேவமாதர்களின் பங்கயவதனங்கள் மலரும்படி
தேவலோகத்தையடைந்தபின்னர் இவனது இளவலான கண்டராதித்தன்
அரசனான.

(22) இவன் மதுராந்தகன் என்ற சூமாரனைப்பெற்றும்
காசிரியின் வடகரையில் தன்பெயரால் ஒரு ஊரைஉண்டாக்கியும் (சில
காலமிருந்து பின்) சுவர்க்கமடைந்தான்.

தவ்விந்ழிவம்மதெ டெவெஸஸாஸ வகௌம் ஶீஹீம் |
 சுரிஃஜயொ ஶரிஃஶவாவவ நஶாவா நஶௌவல் || [௨௩]

சுரிஃஜயாஶஜநிவஃராஶகௌவஃ |
 வரஃம் தகஃவர நுவுவகூஶிஶீ-நம் |
 சுவாஶ்பஜஶநிபிஶெவஶஃம் |
 ஸுஶெவ நஶொ நிஜமுணரஃஜி தபூஜஃ || [௨௪]

ஶெவஶுர நஶிநி ஸுஶெ நிஜஶாரஃவாவ
 ஶுஶூ திஶி த ஶரஶாஸி நிரஶௌஸஃ |
 ஶா தஶிஶி நுரிஶுஶிநிநி ஶுஶு நிப-
 ஶுஶூ வஶாவஶு விபா நிரவ த-பஶஃ || [௨௫]

சுரிஶௌவஶு நஶிநஃ சுஶிஶுஃ உஶவீவஶக |
 ரஶஜரஶஶு ரஶஜெஶு ரஶவீவஃ ஶிவஶிஶிஃ || [௨௬]
 ஸுஶௌஶௌ வரிஶுஶு வஶெ தவ்விந் வரஶௌகெ |
 நஶௌஶௌ வரிஶுஶுஶு சுஶிஶுஶு விபிவஶுயஶக || [௨௭]

(23) இந்தச் சிவஞானியான கண்டராதித்தன் இறந்தபிறகு (இவனது இளவலான) சத்துருவாகியகாட்டுக்குத் தீயை ஓத்த அரிஞ்சயன் உலகை ஆண்டான்.

(24) (திரி) புரந்தகனையொத்த பரந்தகன் இவன்புத்திரன். அவன் தனது புயவலியால் ஏனைபரசர்களை அடக்கியும், தன்குடிகளை நீதியோடு ஆண்டு திருப்திசெய்தும் இந்நிலத்தைப் பரிபாலித்தான்.

(25) இவன், சேலூர் என்னுமிடத்திற் போர்புரியும்போது எல்லாத்திசைகளையும் தன்னுடைய வில்வினின்றும் விடுபட்ட அம்பால் நிறைந்துத் தன்னுடையவாளுக்குப் பெரியபானைகளை இரையாக்கி இரத்தவெள்ளத்தால் அநேக ஆறுகளை உண்டாக்கினான்.

(26) இந்த ராஜேந்திரன் இராஜராஜனான ஆதித்தன் என்ற சூரியவம்சகுலசேகனைப் பெற்றான்.

(27) பரந்தகதேவன் தேவலோகத்தை ஆட்சிசெய்யுங்கால் ஆதித்தன் பூலோகத்தை ஆரசாண்டிவந்தான்.

ஸவீரவாணெந ஸவெஹ வோஜெள
விசீர வாவொபிநுவஸ ஶீவம்।

சிதமஜெநவ சிஷா துடுந
ஶூமெது ஶாவொ வஹவி-கெதந ॥ [2அ]

ஶிவமகெத தது நராயிவாயிவெ
ஸமணராஶிது ஸுதொ ஶஹாஹுஜொ।
ஶவாமபஶீ வாரியி வெவொம் ஶீவம்
ஶெஹது கீதி-ஶி-ய-ராககொநுவம் ॥ [2க]

தவீநயாதெ துரிஶஸநியம் தூதூஶிவ்-ஶதீதெது
வீரொவிஸுக்ஷிதவதிஸநிளலிவீஹாவிவீம்।
ஶொஷாஸெஷாரமவதிதநுஸூஶிஷா ராஜராகொ
மவீ-ஶிவ்-ஶி-ய-ராககொநுவம் ॥ [2உ]

ஶிதூஸவாணுஶுஹகொஶிவ்-ஶெது
ஸதூஸ யாஶீநுவதீநிஶவாஶிவ்-ஶி-ய-ராக
ஶுஶாயததூரிதூரமஶிதூரஶுரணி
ஶுஶாஶிவ்-ஶி-ய-ராககொநுவம் ॥ [2ஈ]

(25) இந்த மனுவம்சதீபமான ஆதித்தன் போசிலே வீரபாண்டிய
னோடு தன்வலிமையறிந்த ஒரு மத்தகஜத்தோடு இளஞ்சிங்கம் விளையாடு
வதுபோல் விளையாடினான்.

(26) இந்த நராதிபதி இறந்தபின் கண்டராதித்தரதுகுமார
னான பெருவலிபடைத்த மதுராந்தகன் மஹேந்திரனைப்போல் அர
சாண்டான்.

(30) முப்பது (கோடி) தேவர்கள் வசிக்கும் உலகைக்காப்பாற்ற
அந்தப் பிருதிவீபதி சென்றபிறகு சோழகுலதீபமான ராஜராஜன் ஆதி
சேஷனைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற தனது புயங்களாலே வேற்றரசர்
வணங்க இவ்வுலகைத் தாங்கினான்.

கூதழிவிஜயஸுராஜராஜம்

கராய்கூதழிவீவதீநசெஷாந் |

நடுவஸகஸுஸவரெஸவெநடுவெநு

ஸு ழிவெவெகநடுஸுதெதாயீநு

[152]

சூடுசெவாழ்ஹிஶாஸுஜநடுஹிதா ஶாஶகஸிணாஶெஶிடு

ராவாஷாஶுபவவ-தாஶிரிவதெ ராஸஶுநாஸிஶிதாஶ |

ராஜாஶெநாஶிஜவஸரகஸணவராஶெகூஶெஶெஶாஶாஶவஶுஶு

ஶிதூஶிதூவிஶெநாஶவாஶகஸிஶு ஶுநுஶஸிஶிஶு ||

[153]

பதஸுராஜாஶிஜவாஶஶாஜா

ராஜகூஶிஶாஶெராவஶுயாஸுயெஶஶு

ஶதஶுபுஶிஶுஶு ஶிதஶுஶாஶ

ராஜாஸுயஶுதஶிஶுஶிஶு ||

[154]

(31-32) இவன், தன்னுடைய புலப்பலபராக்ரமத்தினாலே பாண்டிய துறையைக் கோள சிங்கள நாட்டரசர்களையும் சத்தியாசிரயனையும் வென்று அவர்களுடைய கரி பரி ஆபரணங்களையும் கொண்டு பத்துத்திசையிலும் கிரீத்தி பரப்பியதோடு திக் குவிஜயஞ்செய்து பல அரசர்களும் திரையிறுக்க முன்றமுலகமான தேவலோகத்தில் இந்திரன் சகல விதமான போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு சுகமாக வாழ்வது போல வாழ்ந்தான்,

(33) பனிப்பகைவன் (சூரியன்) தோன்றும் உதயகிரிமுதல், தகஷிணாசமுத்திரத்திலே அஷ்டாசலபர்வதம், வடக்கே சம்புளமுந்தருளியிருக்கின்ற இமயம் வரையிலுள்ள அரசர்கள் தாங்களும் தங்கள் வழியினரும் சுகமாக வாழ்ந்தற்காக ராஜராஜனை வணங்கிவந்ததால் ராஜாசிரயன் என்ற பெயர் இவனுக்குத்தேகும்.

(34) அந்தச்சிறப்பினையுடைய அரசன் பலவழிகளாலும் அரசர்களுக்குப் புகலிடமானபடியால் இப்படியிலுள்ள நல்லோர் அவனை இராஜாசிரயன் என்று சொல்லுகின்றனர். [தோடரும்]

திருவாரூர்ச் சோமசுந்தரதேசிகள்.

ஸ்ரீ :

மதிப்புரை.

—(0)---

ஷண்முகநாதன் அல்லது தனவைசியமைனர்:--இஃதொரு விசித்திரத் துப்பறியும் கதை. இது மேலைச்சிவபுரி திரு. சோ. பனையப்பசேட்டியாரவர்களால் மிகவும் திறமையாக எழுதப்பட்டுள்ளது. நாட்டுக்கோட்டைநகரத்தாரின் ஒழுக்கவழக்கங்களிற் சில சீர்திருத்தம்பெறுதல்வேண்டுமென்ற ஆசிரியருடைய நோக்கம் இதில் நன்றாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இதன் கதைபோக்கு, கற்பவர்களுக்குப் பெரிதும் இன்பமளிக்குமென்பதோடு தீமையின் விளைவு, அறிவுடைமையின் சிறப்பு, சற்புநலத்தின் பெருமை, முதலிய உயர்ந்தநீதிகள் பலவும் ஒவ்வொருவரும் தெளிவாயுணர்ந்துகொள்ளும்படி இதில் ஆங்காங்கு அமைந்து விளங்குகின்றனவென்பது முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் உரைநடையும் மிகத் தெளிவுடையதாகக் காணப்படுகிறது. இப்புத்தகம்வேண்டுவோர் சன்மார்க்கசபை, மேலைச்சிவபுரி, மணப்பாறை வழி, S.I.R. என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; விலை ரூ. 1—4—0.

விவகாரந்தம்:--இஃதொரு தமிழ்மாதார்த்தப்பத்திரிகை. உலகியலறிவிற்கேற்ற பல அரியவிஷயங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. பற்பலதுறைகளிலும் நன்கு பயின்ற ஆசிரியர்களே பெரும்பாலும் இதற்குக் கட்டுரைகள் எழுதிவருவதாகத்தெரிகின்றது. தமிழ்மக்களனைவரும் போற்றத்தகுந்தவாறு இதன் வருடச்சந்தா, உள்நாடுகளுக்கு ரூ. 1, வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 1—4—0 என மிகவும் குறைவாகவே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுவோர், விவகாரந்தம் ஆபீஸ், 145 தங்கசாலைத்தெரு, சென்னை என்றவிலாசத்திற்கெழுதிப் பெறலாம்.

இந்தியகேசரி:--இதவும் ஒரு மாதார்த்தப்பத்திரிகையே. தேசநன்மையையும் தமிழ்மொழிவளர்ச்சியையும் குறித்த விவரங்களை யுடையதாய் இஃது இலங்கையினின்று வெளியிடப்பெறுகின்றது. திரு. ஞா. பா. வேதநாயகம் அவர்கள் இதன் ஆசிரியராவர். இதற்கும் வருடச்

சந்தா ரூபா ஒன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்குத் தபாற்செலவு வேறு; ஜீவித சந்தா ரூ 15. வேண்டுவோர், “மானேஜர், இந்தியகேசரி, தெஹிவ்ஹை, இலங்கை” என்ற விவசாயத்திற் பெறலாம்.

குலாபிமாணி:—மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ A. M. முத்துசாமிப்பிள்ளையவர்களைப் பத்திராதிபராகக்கொண்டு, திருச்சியினின்று மாதந்தோறும் வெளிவருவதாய் இதுவும் ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகையாகும். ஆறுநாட்டு வேளாளரென்னும் ஒருவகை வைசியமக்களின்பெருமையை எடுத்துப் பேசவும், அவர்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி உழைக்கும்பொருட்டும் இப்பத்திரிகை புதிதாகத்தொடங்கப்படுகிறதென்று அதன் முன்னுரையால் விளங்குகிறது. பிறகுலத்தினரையும் பிற வருணத்தாரையும் இழித்துரைக்கும் வேலையைவிடுத்துத் தமது குலப்பெருமையைமட்டில் நிலைநாட்டமுயலுவதாயின், இப்பத்திரிகையும் பலராலும் பாராட்டற் குரியதே இதன் வருடச்சந்தா ரூ 3-0-0; தனிப்பிரதி அரை ரூ. வேண்டுவோர் பத்திராதிபர் A. M. முத்துசாமிப்பிள்ளையவர்கள், சின்னக்கடைத்தேரு, திருச்சி என்ற விவசாயத்திற் கெழுதிக்கொள்ளலாம்.

சுதேசகாவலன்:—இது வண்ணார்பண்ணை மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சீ. முருகேசுலயரவர்களால் வெளியிடப்பெறும் ஒரு மாதார்த்தப்பத்திரிகை, தேசியவிஷயங்களும் பிறவும் பொருத்தமானவாறு இதில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் வருடச்சந்தா ரூ 1-0-0; தபாற்செலவு வேறு; வேண்டுவோர், பத்திராதிபர் சீ. முருகேசுலயரவர்கள், வண்ணார்பண்ணையாழ்ப்பாணம் என்ற விவசாயத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பரசண்டமஹாலிகடன்:—இது தன்பெருக்கேற்ப வேடிக்கையும் வினோதமுமான விஷயங்களையே தன்பாறுடையதாய், மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சீ. கனகசபாபதியார் அவர்களைப் பத்திராதிபராகப்பெற்று மாதந்தோறும் வெளிவருவது. நகைச்சுவையிலேயே பொழுதுபோக்கும் விருப்பமுள்ளவர்கள் இப்பத்திரிகையையும், உபயோகமுமுடையதாகக் கொள்வரென்பதில் ஐயமில்லை. வருடச்சந்தா ரூ 1-3-0 வேண்டுவோர் திருச்சி பாலக்கரை, மிஸ்டர் ந. மு. ஸ்டோரில் பத்திராதிபர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சீ. கனகசபாபதியார் அவர்களிடம் பெறலாம்.

பிரகிருதிசாஸ்த்ரம்.

(PHYSICAL SCIENCE)

(மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரிப் பேளதிகசாஸ்த்ர ஆசிரியர்
ஸ்ரீமான் N. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரவர்கள் M.A., எழுதியது)

பௌதிகம். (Physics).

(அசு-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி).

III. ஒளி (Light).

[குறிப்பு:—இவ் விருபத்தாறந்தொகுதியின் அசு-ம் பக்கத்தில் உள-ம் வரியில் ஒலி (Sound) என்றிருப்பதை ஒளி (Light) என்று திருத்திக்கொள்க].

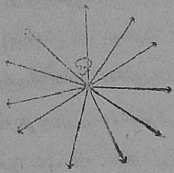
காட்சிக்கு உதவியாகநிற்பது ஒளியேயாகும். நாம் ஒரு வஸ்து வைக்காணுங்கால், அதிலிருந்து புறப்பட்டுவரும் கதிர்கள் நமது விழியினுட்புகுந்து நமக்குக் காட்சியென்னும் அநுபவத்தை அளிக்கின்றன. சூரியன், தீபச்சுடர் முதலிய பொருள்கள் தாமாகவே ஒளியை வெளிப்படுத்திக் காட்சிக்கு விஷயமாகின்றன. அவற்றிற்கு ஒளியுள்ளவஸ்துக்கள் எனப் பெயர். பெரும்பான்மையாக வஸ்துக்கள் ஒளியற்றவஸ்துக்களேயாகும். அத்தகைய வஸ்துக்கள் பிறவஸ்துக்களிடமிருந்து வெளிப்படும் ஒளியினால் தாக்குண்டு அவ்விதமாகத் தாம் அடைந்த ஒளியினாலே கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றன. ஒர் இருட்டறையிலுள்ள வஸ்துக்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதிருத்தற்குக் காரணம் அவ்வஸ்துக்கள் ஒளியற்றவைகளாயிருப்பதேயாகும். அதே இருட்டறையில் ஒரு விளக்கைப் பொருத்திவைக்கவும் நாற்காலி, மேசை, புத்தகங்கள், படங்கள் முதலிய யாவும் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன,

இதற்குக் காரணம் எளிதிற்கிடைக்கின்றது. சுடரினின்று செல்லும் கதிர்கள் பண்டங்களின்கீழ் தாக்கிப் பலதிசைகளிலும் சிதறிப் போகின்றன. இவ்விதம் தாக்கிச் சிதறுண்ட கிரணங்கள் விழியினுள்ளே நுழைந்து வஸ்துக்களின் காட்சியை அளிக்கின்றன.

பொருள்களைத் தெள்ளிய (transparent) பொருள்களெனவும் தெளிவற்ற (opaque) பொருள்களெனவும் இரு பொதுவகையாகப் பிரிக்கலாம். தெள்ளியவஸ்துக்கள், வாயு (Air), பளிங்கு (Glass), படிசும் (Quartz), அபிரகம் (Mica), சிறுதண்ணீர்ப்பகுதிகள் (Water in small layers), முதலியனவாகும்; தெளிவற்றவஸ்துக்கள் மரப்பலகை, இரும்புத்தண்டு, சுவர் முதலியன. இவ்விரண்டு வகுப்பிற்கும் இடையேயுள்ள வஸ்துக்களும் உண்டு. இவற்றிற்குச் சற்றுத் தெள்ளிய (translucent) வஸ்துக்கள் எனப் பெயர். தண்ணீர்கலந்த பால், கலங்கியதண்ணீர், எண்ணெய்தடவியகாகிதம் முதலியன ஏற்ற உதாரணங்களாகும். தெள்ளியபொருள்களினூடே ஒளியானது எளிதிற்குச் செல்லும். சற்றுத்தெள்ளியபொருள்கள், ஒளிக்குச் சிறிதளவு வழியளிக்கும். தெளிவற்றபொருள்கள் ஒளிக்குச் சிறிதும் வழியிடா. இனி, டௌசிகத்தில் ஒளியைப்பற்றி என்னகிடைக்கின்றதென்பதைக் கவனிப்போம்.

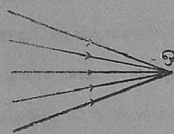
ஒளி (Light) என்னும் விஷயத்தைக் கதிர்க்கணிதம் (Geometrical Optics) அலைக்கணிதம் (Physical Optics) என இருபகுதிகளாக வகுப்பது நூலோர்வழக்காம். கதிர்க்கணிதமாகிய முற்பகுதியில் கதிர்மீட்சி (Reflection), கதிர்க்கோட்டம் (Refraction), காட்சிக்கருவி (Optical Instruments), என மூன்று இயல்களும், அலைக்கணிதமாகிய பிற்பகுதியில் ஒளித்தன்மை (Nature of Light), அலைக்கலப்பு (Interference), வளைமடக்கம் (Diffraction), ஒருபான்மைப்பாடு (Polarisation), இரட்டைக்கோட்டம் (Double refraction) ஆகிய இவ்வைந்து இயல்களும் பொருந்துவனவாகும்;

கதிர்க்கணிதம் (Geometrical Optics):- இப்பகுதியில் ஒளியின் பொது இயல்பு ஆராயப்படுவதாகும். ஒளியினது நுண்ணிய ஆராய்ச்சி அலைக்கணிதத்திலேயே கிடைக்கும். கதிர்கள் ஒரேதன்மையதான பொருளினூடே செல்லுங்கால் அவற்றின் மார்க்கங்கள் நேர்கோடுகளாகவே யிருக்கும். இத்தகைய செலவினை ஒளியின் நேர்கோட்டுச்செலவு



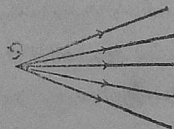
படம் 1.

(Rectilinear Propagation of Light), என வழங்குவார்கள். எனவே, ஒ என்னுமிடத்தில் (படம் 1). ஒரு சுடர் இருக்குமானால் அதிலிருந்து பல திசைகளிலும் விரிந்து செல்லும் கதிர்களின் தொகுதிக்குக் கதிர்க்கற்றை (Beam or Pencil of Light) எனப்பெயர். கதிர்க்கற்றைகள் மூவகைப்படும்.



படம் 2.

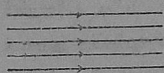
படம் 2-ல் காட்டப்பட்டிருப்பது கூர்ங்கதிர்க்கற்றை (Convergent Pencil). இதில் கதிர்கள் ஒ என்னும் புள்ளியை நோக்கிச்சென்று ஒரேமூனையில் வந்து கூடுகின்றன.



படம் 3.

படம் 3-ல் உள்ளது விரிகதிர்க்கற்றை (Divergent Pencil). இதில் கதிர்கள் ஒ என்னும் புள்ளியிலிருந்து விரிந்து செல்லுகின்றன.

படம் 4-விலுள்ளது ஒரு திசைக்கற்றை (Parallel Pencil). இதில் கதிர்களெல்லாம் சமதிசையாகச் செல்லுகின்றன. இக்கதிர்க்கற்றையை



படம் 4.

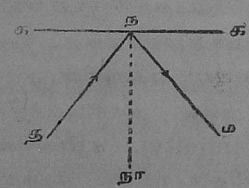
அசங்கேயத்திலிருந்து (from Infinity), அதாவது வெகுதூரத்திற்கப்பாலுள்ள இடத்திலிருந்து வரும் விரிகதிர்க்கற்றையாகவும் அசங்கேயத்தில் ஒரு

முனைப்படும் கூர்ங்கதிர்க்கற்றையாகவும் கொள்ளலாம். ஏனெனின், ஒரு திசைக்கோடுகளை நீட்டிக்கொண்டுசென்றால் அவை அசங்கேயத்திற்குள் கத்தரிக்கும் (will intersect only at infinity). கதிர்களின் மார்க்கங்கள் நேர்கோடுகளாதலான் கதிர்க்கணிதப்பகுதியில் கோணக் கணிதம் (Geometry) பெரிதும் வழங்கப்பெறும்.

இனி, கதிர்க்கணிதத்தின் உட்பகுதிகளாகிய கதிர்மீட்சி (Reflection), கதிர்க்கோட்டம் (Refraction), காட்சிக்கருவி (Optical Instruments) ஆகிய இம்முன்று இயல்களையும் முறையே கூறுவோம்.

கதிர்மீட்சி (Reflection):--இவ்வியலில் பாதாசம்பூசிய கண்ணாடி போன்ற மழமழப்பான பரப்புகளில் கதிர்கள் தாக்கி மீளும் முறைகளும், அப்பரப்புகள் நிழல்காட்டிவண்ணமும் ஆராயப்பெறும். நன்றாக மெருகு ஏற்றப்பட்ட உலோகத்தகடுகளையும், பாதாசம்பூசிய பளிங்குத் தகடுகளையும் நிழல்காட்டிவண்ணமாக உபயோகப்படுத்தலாம். இத்தகடுகளினூடே கதிர்கள் கடந்து செல்லுதற்கியலாது. கதிர்கள், அவற்றின் பரப்பில் தாக்கியதும் மீண்டு திரும்பிவிடும்: ஒரு டந்தானது ஒரு சுவரின்மீது தாக்கியதும் எதிர்த்து பின்வாங்கித்திரும்புவதுபோல வென்று ஒருவாறு கொள்ளலாம். ஆடிகள் இருவிதம். அவற்றைச் சமபரப்பு ஆடிகள் (Plane Mirrors) எனவும் கோளப்பரப்பு ஆடிகள் (Spherical Mirrors) எனவும் வழங்குவார்கள். நாம் முகம்பார்ப்பதற்கு உபயோகிக்கும் கண்ணாடிகளெனப்படும் பளிங்கினூலாயபாதாசம்தீட்டிய ஆடிகள் சமபரப்புள்ளன. இந்தச் சமபரப்பு ஆடிகளில் ஏற்படும் நிழலானது அவற்றிற்கு முன்னேயுள்ள பொருளினது நேர் பிரதியேயாகும். சமபரப்பு ஆடியிலேற்படும் கதிர்மீட்சியைச் சுற்றுப் பொதுவகையாற் காட்டிக் கோளப்பரப்பு ஆடிகளைக் கவனிப்போம்.

படம் 5-ல் கக என்னும் கோட்டின்மீது ஒரு பாதாசம் தீட்டிய சமபரப்புக்கண்ணாடித்தகடு நெட்டுக்குத்தாக சிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்வோம். ஆடி நான்குமுலைச்சதுரமாக

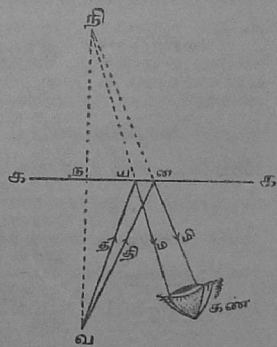


படம் 5.

கிழ்விளிம்பு கக என்னும் கோட்டுடன் பொருந்திநிற்கிறது. த என்னும் இடத்தில் ஒரு பிரகாசமான நுண்ணிய வஸ்து இருப்பதாகக் கொள்வோம். த ந என்பது அதினின்று சென்று கண்ணாடியின்மேல் தாக்கும் ஒரு கதிர் ஆகும். இதற்குத் தாக்குக்கதிர் (Incident

Ray) எனப் பெயர். ஆடியின்மீது இக்கதிர் தாக்கும் புள்ளியாகிய ந வுக்கு தாக்குப்புள்ளி (Point of Incidence) எனப் பெயர். இக்கதிர் ஆடியின்மீது தாக்கி ந ம வென்னும் பாதையினூடே மீண்டுசெல்லுகின்றது. இவ்விதம் மீண்டுசெல்லும் கதிருக்கு மீட்சிக்கதிர் (Reflected Ray) எனப் பெயர். ந வென்னும் புள்ளியில், க க வென்னும் கோட்டுக்கு நெட்டுக்குத்தாக ந நா வென்னும் நேர்கோட்டை வரைந்துகொண்டால் இக்கோட்டிற்குத் தாக்குப்புள்ளியிலியற்றிய நெட்டுக்கோடு (Normal at the Point of Incidence) எனப் பெயர். படம் 5-ல் தாக்குப் புள்ளியிலியற்றிய நெட்டுக்கோடும், அதன் இரமருங்கிலுமுள்ள தாக்குக் கதிர் மீட்சிக்கதிர் ஆகிய இரண்டுகதிர்களும் ஒரே சமபரப்பாகிய (One Plane) காசுதத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. மேலும் தாக்குக்கதிர் நெட்டுக்கோட்டுக்கு இடதுபுறத்தில் எவ்வளவு சாய்ந்திருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு மீட்சிக்கதிரானது நெட்டுக்கோட்டுக்கு வலதுபுறத்திற் சாய்ந்திருக்கிறது. இவ்விரண்டு முடிவுகளையும் சமபரப்பு ஆடிகளின் மீட்சித்திட்டங்கள் (Laws of Reflection on Plane Mirrors) என வழங்குவார்கள். இவ்விரண்டு திட்டங்களையும் ஏற்ற கருவியமைப்பினைக் கொண்டு (Apparatus) நிரூபணம்செய்யலாம். ஆனால் வியாசத்தின் குறுகியநோக்கிற்கு அது மிகையெனவே விடப்படுகின்றது.

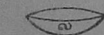
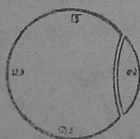
படம் 6-ல் வ என்னும் ஒரு வஸ்து கக என்னும் கண்ணாடிக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வ திய, வ தின என்னும் இரண்டு தாக்குக்கதிர்கள் ய ம, ன மி என்னும் திசைகளினூடேசென்று கண்ணினுட் பிரவேசிக்கின்றன. ய ம, ன மி என்னு மிரண்டுகதிர்களும் றி என்னுமிடத்திலிருந்து வருவதுபோலக் காணப்படும். றி என்னும் இடத்திலேயே வ வினது நிழல் தோன்றும். கண்ணினுள் வந்துசேரும் கதிர்கள், நிழலாகிய றி யிலிருந்து வருவது



படம் 6.

பாலத்தோன்றுகின்றனவே ஒழிய உண்மையாக அங்கிருந்து வரவில்லை. அவை வ ஆகிய வஸ்துவிவிருந்தே வருகின்றன. ஆகவே இந்த நிழல் நியானது ஒரு தோற்றமேயாகும். இதனைப் பொய்நிழல் (Unreal image) எனக் கூறுவர். வ ஆகிய வஸ்துவினையும் நி ஆகிய நிழலையும் ஒரு நேர்கோடு வரைந்துசேர்த்தால் அது ஆடியின் பாப்பாகிய கக வினை ந என்னுமிடத்தில் நெட்டுக்குத்தாகக் கத்தரிக்கும் (intersects at right angles). நி ந, வ ந, ஆகிய தூரங்களை ஒரு ஸ்கேலினால் அளந்து பார்த்தால், அவ்விண்டு தூரங்களும் சமமாகவிருக்கும். ஆகவே, ஒரு சமபாப்பு ஆடியில் கண்ணாடிக்கு முன்பு எவ்வளவு தூரத்தில் வஸ்து இருக்கின்றதோ அவ்வளவு தூரத்திலேயே ஆடிக்குப்பின்பு, அதன் பொய்நிழல் (unreal image) ஏற்படுகின்றது. இந்த நிழலைக் கண்ணாற் பாரக்கலாமேயன்றி ஒரு காகிதத்தாளிலேயோ அல்லது திரையின்மீதிலோ வீழ்த்துதற்கியலாது. இக்காரணம்பற்றியே இத்தகைய நிழலைப் பொய்நிழல் (Unreal image) எனக் கூறுகிறார்கள். பரிசோதனை (Experiment) முறையானும், கணிதமுறையானும் (Graphical methods) வஸ்துவும் நிழலும் சமஅளவுள்ளவையெனக்காட்டலாம். இனி, கோளப்பாப்பு ஆடிகளைப்பற்றிச் சற்றுக் கூறுவோம்.

கோளப்பாப்பு ஆடிகள் (Spherical Mirrors) கோளவடிவமான தகடுகளிலிருந்து கிடைப்பனவாகும் (படம் 7). யரலவ போன்ற

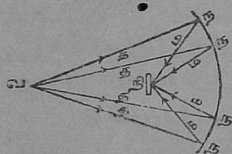


படம் 7.

ஒரு உருண்டைவடிவான கூண்டிலிருந்து லபோன்ற ஒரு பகுதியை ஒரு வைர ஊசியைக்கொண்டு வட்டமாக நறுக்கி எடுத்துக்கொண்டால் அதனை ஒரு கோளப்பாப்பு ஆடியாகச் செய்துகொள்ளலாம். அந்த வட்டவில்லைத் தகட்டில் ஒருபுறம் குழிந்தும், மற்றொருபுறம் விம்மியும் இருக்கும். குழிந்த பக்கத்தில் பிரதிபிம்பம் (Reflection) ஏற்படவேண்டுமானால் விம்மியபக்கத்திற் பாதரசம் பூசப்படும். இத்தகைய கோளப்பாப்பு ஆடிக்குக் குழிந்த ஆடி (Concave Mirror) எனப் பெயர், விம்

மிய பரப்பிற் கதிர்மீட்சி ஏற்படவேண்டின், குழிந்தபரப்பிற் பாதாசம் பூசப்படும். இத்தகைய ஆடியை விம்பிய ஆடி (Convex Mirror) என வழங்கலாகும். இத்தகைய ஆடிகள் பற்பலவிதங்களில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற் கிடைக்கும் பொருள்களின் நிழல்கள், மெய்நிழல்களாகவும் (Real images), பொய்நிழல்களாகவும் (Unreal images), அளவு (Size), நிலை (Position) முதலியவற்றிற் பற்பல பேதங்களுடன் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு கிடைப்பனவாகும். இவற்றினது இயல்புகளைச் சற்றுப்பொதுவகையான் ஆராய்வோம்.

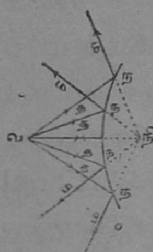
குழிந்த ஆடி (Concave Mirror):- n n n என்பது ஒரு குழிந்த ஆடியை உணர்த்துகிறது. v என்னும் பிரகாசமான ஓர் நுண்ணிய



படம் 8.

வஸ்து அதற்குமுன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. v விளிநுந்து செல்லும் கிரணங்கள் ஒரு விரிகதிர்க்கற்றையாகச் சென்று கண்ணாடிப் பரப்பில் தாக்குகின்றன. இவ்விரிகதிர்க்கற்றையில் (Divergent Pencil) v த் n வென்று குறிக்கப்பட்ட கதிர்கள் தாக்குக்

கதிர்கள் (Incident Rays) ஆகும். n வென்று குறிக்கப்பட்டவை தாக்குப்புள்ளிகள் (Point of Incidence) ஆகும். n m n என்பவைகள் மீட்சிக்கதிர்கள் (Reflected Rays) ஆகும். இம்மீட்சிக்கதிர்களெல்லாம் n i என்னுமோர் புள்ளியில் வந்து கூடுகின்றன. இந்த மீட்சிக்கதிர்களெல்லாம் கூடி ஒரு கூர்ங்கற்றை (Convergent pencil) ஆகின்றன. n i என்னுமிடத்தில் இக் கூர்ங்கற்றையின் முனை கிடைக்கின்றது. இவ்விடத்தில் ஒரு சிறு அட்டைத்துண்டைப் படத்திலுள்ளவாறு வைத்தால், v வினது நிழலானது அட்டையின்மேல், ஒரு பிரகாசமான புள்ளியாகக் கிடைக்கும். நிழல் நன்றாகக் கிடைக்கவேண்டின், தாக்குக்கதிர்களுக்கு இடையூறுண்டாகாவண்ணம், அட்டைத்துண்டு மிகச் சிறிதாயிருத்தல்வேண்டும். இத்தகைய நிழலுக்கு மெய்நிழல் (Real Image) எனப் பெயர். எனவே மெய்நிழல் மீட்சிக்கதிர்கள் கத்தரித்துக்கொள்வதால் (by the intersection of the reflected rays) நிகழ்வதாகும்.



படம் 9.

விம்மிய ஆடி. Convex Mirror):— படம் 9-ல் ந ந ந ந என்னும் விம்மிய ஆடிக்குமுன்னே வ என்னும் ஒரு பிரகாசமான நுண்ணிய வஸ்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வ த ந எனக்குறிக்கப்பட்டவை தாக்குக்கதிர்களாகும். தாக்குக்கதிர்கள் விரிகதிர்க்கற்றையாகச் செல்லுகின்றன. ந ம எனக்குறிக்கப்பட்டவை மீட்சிக்கதிர்களாகும். அவையெல்லாம் கூடி ஒரு விரிகதிர்க்கற்றையாகும். இவ்விரிகதிர்க்கற்றையின்முனை ஆடியின் வலதுபக்கத்திற்குள் கிடைக்கும். வ விவிருந்து புறப்படும் கதிர்கள் ஆடியின் வலதுபக்கத்திற் செல்லுதற்கியலாதாதலான், ந ம வாகிய மீட்சிக்கதிர்கள் தாமாகவே நியில் கத்தரிக்க இயலாது. ஆனால் அவற்றின் பாதைகளை வலதுபுறமாக நீட்டிச்சென்றால் அவை நியில் வந்து கத்தரிக்கும். கண்ணடியின் முன்னேயிருந்து பார்ப்பவருக்கு வஸ்துவின் நிழலானது இந்த நியாகிய புள்ளியிலேயே தோன்றும். மீட்சிக்கதிர்கள் நியில் தாமாகவே கத்தரிக்கமாட்டாவாதலான் இந்நிழல் வெறும் தோற்றமேயாகும். இந்நிழலை ஒரு அட்டையின்மீது முன்போல வீழ்த்துதற்கியலாது. ஆதலால் இந்நிழல் பொய்நிழலேயாகும். எனவே குழிந்த ஆடிக்கும் விம்மிய ஆடிக்கும் உள்ள முக்கிய வித்தியாசம், ஒன்று மெய்நிழலளிக்கவல்லது, மற்றது பொய்நிழலேயளிக்கவல்லது, என்பதே.

இனிக் கதிர்க்கோட்டம் (Refraction) கூறப்படும்.

(தொடரும்.)